

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доведите сведока одмах, да не губимо време.

УТВРЂУЈ Е СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца Веселин Мрдак,*
- *пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Милена Васић,*
- *сви оптужени,*
- *браниоци – адвокати: Здравко Крстић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Бранко Димић који ће на овом претресу мењати и адв. Бранка Лукића, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, адв. Здравко Крстић изјављује да ће први сат времена бити одсутан из суднице, а да ће га мењати адв. Војислав Вукотић,*
- *приступио сведок Берислав Филић.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09 часова и 45 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Филићу. Можете да седнете, имате ту столицу иза Вас.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, од оца Анђелка.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били по занимању пре него што сте пензионисани?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Погонски инжињер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погонски инжињер.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: У Борову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса, Ловас ул. Млинска 2-б, место рођења Ловас, 1961. годиште. Ја ћу Вам прочитати списак свих оптужених, па ћете ми рећи да ли сте у сродству или завади са неким од њих: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Нисам с никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 08.10.2007 године. Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас на пулту. Изволите.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Филићу, пред овим судом се води поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужнице су догађаји у месту Ловас, значи октобар, новембар 1991 године, страдање 69 цивила, па ћете Ви суду испричати све што је Вама познато у вези ових дешавања и реците ми Ви сте два пута давали изјаву, једном у Жупанијском суду у Вуковару 18.11.2003 године и пред нашим истражним судијом овде у Београду 08.10.2007 године.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при тим изјавама?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта се то дешавало у то време, јесте ли Ви били у Ловасу, где сте били и шта се с Вама десило, да ли је Вама неко од фамилије страдао и све што је Вама познато у вези ових дешавања?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, био сам од 10.10. у Ловасу и кад је био напад, то јутро био сам у подруму у обитељској кући са родитељима и стриц ми је био Јоцо ту и Буђанац Мијо и кад је почело то гранатирање, сад након не могу точно рећи да ли сат – два, неко, почело је пуцање, палеж, то се чуло и кад су дошли код нас до куће неко је отворио капију и викнуо «Ако има кога да изађемо напоље». Ја сам из подрума изашао до амфора до улице и тамо је уз кућу било, сад не могу точно рећи колико људи и у каналу који су полегали, који су били у тим шареним маскирним униформама, онако светло зелене боје и питали су кога још има, ја сам рекао да ко је ту био доле у подруму, рекли су нека изађу напоље, кад су изашли напоље рекли су да се могу вратити и мени су рекли да не излазим напоље, да ће већ неко доћи по мене, само да ставим белу траку и да означим негде да зна се да су они прошли. И тако је капија остала отворена, ја сам отишао опет доле у подруму и током дана, тамо негде поподне, сам хтио да, нисмо се могли оно шетати по дворишту, па сам хтио да затворим ту капију да, овај, не знам ко ће са улице доћи и кад сам изашао ван до капије да је затворим наишли су Воркапић Милорад и још неки сад, он је носио кацигу као моториста на глави и рекли су да идем с њима. Ја сам затворио капију и отишао сам, овај, испред њих и кад смо дошли до самог крижања, моја је друга кућа од самог крижања улице Гајева и Владимира Назора, ту је крај цесте на стази лежала Павићевић Ката, убијена је била и мало даље од тога је било једно шаторско крило и сад не знам неко од њих ми је рекао да узмем то шаторско крило и да је покријем и ја сам је покрио и онда ми смо кренули даље према Задрузи, према механичкој радиони. Кад смо дошли до радионе, једном тамо који је већ био, јер било је доста у униформи, тим шареним униформама људи, једном је, сад кажем не знам, иза леђа, нисам се окретао, да ли ми је рекао Воркапић или овај други, да оде јер тамо је била одма била трговина од Душка да донесу једну, овај, кило боје, ту већ боца како је било, и кад је то донио мене су поново вратили јер пред школом је било написано «Боже чувај Хрватску» и ја сам тамо морао отићи и рукама то пребојати и кад сам се вратио до механичке радионе тамо је у дворишту било, овај, жена и деце али нисам ја знао колико њих има док ме нису ставили баш унутра тамо где се ти комбајни и трактори поправљају. Ту је било пуно њих и ту смо до предвече били у тој радиони, онда су жене и децу пустили и још неке од тих старијих, а нас па једно 25 - 30 су горе, како су биле две канцеларије у тој радиони, ту су нас затворили. Ту смо, нормално била је

стража вани, ако је неко тражио да иде на ВЦ морао је покуцати јер испод доле су били ВЦ-и, испод те зграде. Сутрадан 11.10. нас 3-4 су прозвали, а прије тога су пописали ко је ту унутра, па су нас прозвали и ишли смо купити мртве. Чим смо изашли ван на приколици је већ код Задруге био Сабљак, радио је у «Вупику» у Товарнику, је л' Антун, он је био негде код млина убијен, тако су рекли да су га у ауту тамо, и он је лежао већ на приколици и онда смо кренули купити те мртве који су по селу били, овај, по кућама, неко је био и на улици, убијени, и нормално имали смо пратњу, увек су барем двојица ишли с нама. Први дан Радојчић, ми смо му рекли Бајица, сад како се зове не знам, и ишао је Дражић Мирко. Почели смо купити и тај дан смо једно 10-12 особа скупили, поново су нас вратили тамо где смо били тамо у тим канцеларијама. Нико ништа није долазио испитивати. Сутрадан су поново дошли по нас, па смо ишли исто једну туру мртвих покупити и ту сам био до 16. После 16. пустили су ме и рекли су да се морам 17. ујутру јавити у Задругу у 07 сати да добићу распоред као и сви други за посао и нормално дошао сам тамо пред Задругу, ишли смо радити, мислим да смо нешто на Економији у Задрузи радили, сад не знам точно, свако је имао неки распоред, неко је кукурузе истоварао, неко је брао јабуке и 17. кад је било пред крај радног времена, радили смо до 4 сата, радили смо од 07 до 16 сата, пред крај радног времена рекли су нам на Економији горе где сам био да имамо састанак, да нас Љубан зове да дођемо пред Задругу. И онако како је завршило тамо смо се ми скупили, биле су клупе, ту сад умировљеници имају просторије, с те стране смо ми седели и сад колико је сати, да ли је то прошло пет сати, јер се нас доста тамо скупило и онда су нас звали да идемо преко у двориште од Задруге тамо где смо после седели целу ноћ. И у ту кад смо улазили, улазили смо на мала врата, ту су нас претресали и оно ако су код неког нашли, шта ја знам, да ли упаљач или грицкалицу или нешто, оно да ли је неко ошамарит био или је гурнут углавном потерали су нас унутра и ту смо она седели целу ноћ до сутрадан до можда 07-08 сати. Седели смо на клупама као што ја сад седим, без наслона, морали смо ставити руке на колена, скупити ноге и тако смо нас једно 70-ак седели у два реда. Током ноћи, имали смо стражу горе, мислим имали, ти који су нас чували они су горе у трему, јер то је стара зграда била у којој је била кухиња у том делу, овај, где су ови били стражари. И нормално, било је провокација током ноћи, а кад смо сели након неког времена су дошли и пописали нас, име, презиме и адреса од свих нас и ту смо седели, кажем до 07-08 сати ујутру, онда су рекли да устанемо, а побацали су нам цигарете, онако бацили у кутијама да запалимо и након једно можда пола сата су рекли поново да седнемо и онда су, овај, тај који нас је претресао тај је дошао и још њих пар унутра, ја сам седио у првом реду,

мене је прошао и окренуо се и ударио ме руком. Сад да ли је имао боксер или шта док ми је, пукло ми је на лицу и почела ми крв на уста ићи и како сам пао са клупе доле тако ме ухватио, овај, позади и увукао ме степеницама у ту кухињу и у кухињи већ кад сам ја дошао иза врата су тукли Луку Балића и Марка Филића. Ја сам тамо стајао па можда 3-4 метра од врата, одмах тамо до њих, и тражио сам да ми дају нешто јер ми је крв на уста јако ишла од тог, јер ми је изнутра кажем 2-3цм пукло и била су ми пуна уста крви и по себи сам имао и то како сам брисао, овај, један је после дошао, а у међувремену је дошао Љубан унутра и ту је, овај, с врата одмах има она трака кад се, где се тацне стављају кад се иде у кухињу по јело, на то је био наслоњен и ту су они причали ту неки, још нека, мислим двојица да су били у униформи, након неког времена су мене избацили ван, један ме је одвео јер у склопу те радионе имају и право где, кад се не користе комбајни, онда где буду они остављени и тамо ме је један одвео исто у униформи, тамо исто да ли имам оружје, да ли имам новца, да ли било, оно, чисто, не знам шта је хтио, али ја оно у каквом сам био стању и шта сам могао рећи кад једноставно почео сам отицати од тог што сам био ударен и онда су ме извели ван, ставили су ме у ауто и одвели су ме до гробља, али су ме возили што ми кажемо брдом, јер са две стране се у гробље, значи селом сам ишао Владимира Назора улицом, тамо је била стража код Штрангаревић Славка, извели су ме ван, нешто су том стражару рекли, он је дошао до мене ударио ми шамар, сад не знам нећу рећи да ли ме је ударио пушком или није, али ошамарио ме јесте, ту су они исто нешто мало причали, опет су ме убацили у ауто и одвезли кући и рекли су ми да се морам сутрадан јавити. Ја сам онако сав какав сам био разбијен нисам ни знао да ове људе воде после у минско поље. Дошао сам сутрадан нормално у Задругу да се пријавим, тамо је било једно 10 – 15 људи који су, и то овај дио има с друге стране као неки мали амфорчић, стари дио Задруге, било ми је чудно где су други људи, онда су ми рекли да су ови други настрадали у минском пољу и пошто сам оно био у стварно лошем стању као «Роки» оно кад бокс буде, сав сам био отечен и пуне су ми очи биле крви и тамо је био неки од тих шарених, мислим да је то територијалне одбране, имао је, неки чин је имао овако на џепу, али не знам шта је било и рекао ми да идем кући и да одем код доктора. Ја сам онда отишао код доктора Качара и он ми је дао неку текучину за испирање тих зуби, јер нисам уопће, све ми је било расклимано и онда сам се јавио 20. на посао и кад сам дошао, овај, на посао, онда су рекли да има још једна тура, да се треба ићи покупити мртве и сад да ли је било 20. или 21. смо имали сад задње што смо ишли купити, то је било, ту смо имали, 16 особа смо тада имали што смо покупили и требали смо још касно је већ било до полицијског сата да, овај, те сахранимо што су

по кућама били поубијани, а на камиону су лежали ови који су били у минском пољу и онда је Радовић дошао, тај који је возио тај камион, и рекао да треба њему камион не знам куд да иде, да се мора њих истоварити. Међутим, пао је мрак и тако да ја сутрадан нисам ишао те из минског поља сахрањивати, али не знам ко је од ових, да ли је овај други дечки био, и после сам нормално онда морао сваки дан долазити на посао обавезно, јер то је била обавеза да се мора доћи радити од 07 до 16, полицијски сат од 17 до 07 ујутру је био, после су ме поново затворили пред Божић, сад да ли је то, и то је био логор у ствари затвор испод Месне заједнице, доле у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте изашли после?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Изашао сам, пуштени смо 25. навечер из затвора. Изашао сам 26. ујутру. Био је аутобус пред пекаром, сад је амбуланта у Ловасу, и ту је сваки дан, мислим негде око 07 сати, возио за Шид и с тим смо аутобусом отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми господине Филићу, је ли било хрватских оружаних снага тад, тог дана кад је био напад или претходних дана да је било неких припадника Збора народне гарде или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: У Ловасу тад не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је био неки организовани отпор приликом?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма није, па, имали смо само сеоске страже, какав отпор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви учествовали у тим сеоским стражама?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те сеоске страже пружиле отпор оног дана кад је био напад?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма не, па с чим да пружимо отпор, мислим кад је све то кренуло прво гранатирање и то што се имало ловачких пушака и ако је који аутомат био «румун», с чим да се одбранимо, мислим, а толико људи остало у селу, направили би само још већи масакр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана, значи кад је био напад Ви сте били код родитеља у улици.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, у подруму, у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој улици?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Људевита Гаја, Гајевој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гајевој улици.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када сте дошли тамо, кажете Милорад Воркапић и неки непознати су Вас одвели негде поподне.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад су Вас то затворили у те канцеларије изнад простора механичке радионице, да ли Вама неко саопштава ту зашто Вас затварају?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не. Ништа, јер ту је било и старијих људи, ми смо млађи ушли у једну, тако смо се поделили једноставно сами. То су просторије можда 3 са 3 или 3 са 4 ето где је била, значи њихов радни стол и колико су имали тих, шта ја знам, архивског материјала и ми смо ту у том седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви том приликом, кажете било је доста људи, жена, деце, у тој механичкој радионици, неки су пуштени, да ли Ви том приликом тога дана или наредних дана, пошто кажете 5 дана сте били, да ли сте видели неке ваше мештане које Ви знате, који су били у униформама?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, видио сам само тај први дан сам видио Крњајића то поподне кад сам дошао, тада сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио ту?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, њега сам затекао у дворишту, он је био ту у дворишту тако да, овај, а ове друге нисам, Љубана сам тек видио 17. то кад смо били тамо одведени предвече и 18. оно ујутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам се нешто обратио Жељко Крњајић том приликом?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Жељко Крњајић, па као видићемо се после, али не у некој претњи знате, није оно, ми смо чисто овако, он је био у дворишту, како да кажем, ја сам улазио према томе тим хангарима, у ствари у тој радиони, он је био мало ниже тамо и ништа ми нисмо, да је то била нека сад претња или овако да, тад сам њега видио, али оно да ли сам ја тај први дан кад су они код мене пред кућом били оно у страху некога од њих видио кад, пазите ја сам изашао уплашен, кад су ишли по улицама знате, кад су ме звали да изађем ван, да ли је тад неко од њих, једноставно чисто оно у том страху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте истражном судији рекли на страни 19. записника, рекли сте «Жељка знам од првог дана кад сам био у дворишту кад су ме довели и он ми је само рекао да ће кад се врати, да ћемо се ја и он обрачунати», да ће се он као са мном обрачунати.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не знам баш, нисам цитирао, али кажем ми контакта нисмо ни после тога имали и то је био овако успут, али да је он, могао је доћи претити кад је хтио, мислим ко би га могао спречити ако је неки било какав разлог био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли тих за 5 дана, Ви кажете у два наврата сте излазили и купили неке лешеве, да ли, кажете нисте вођени

нигде на испитивање, да ли је неко од тих људи ко је ту, кажете 30 људи затворено, да ли је неко вођен на неко испитивање?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па чујте, од тих ко је био тамо са мном, ја не могу Вам рећи, нас су рецимо, мене су звали за то сахрањивање, ја не знам куд су други људи ишли, неко је могао нешто у двориште отићи радити, разумете, тако да ја не могу рећи, ја оно што знам, знам где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у том првом наврату кад кажете идете купити те лешеве, је ли то било одмах сутрадан 11. октобра?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: 11. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли, колико сте тад лешева скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ја мислим 10 – 12, не могу, али тако негде 10 -12 јесам први дан, мислим не само ја, нас три-четири смо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је још са Вама учествовао у том скупљању лешева, а да је био исто затворен као и Ви па је изведен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, био је Пеулић Јакоб, ја мислим да је био Бошњаковић Јосип, што ми кажемо «Кожани» и мислим да је био Миљковић Синиша, ваљда се тако презива, Синиша је, и он је био затворен и тако смо излазили, а сад ово других дана то је био први пута, углавном може буде промена само по један да не иде рецимо од нас четири која смо ишли, три-четири који су били. Овај други пут и оно кад је било после минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте у том другом наврату скупили лешева и кад је то било?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је било одмах дан-два после тога, значи ако је било 11.-ог, то би могло бити 12.-ог или 13.-ог, ако је сад тамо било задњи дан њих 16 и сад овде 10 или 12, а 35 сам укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 35 сте укупно скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, 35 сам ја, да. Ето значи колико је то можда 8 – 9, колико, мислим нисам пратио колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове лешеве кажете на минском пољу што су били Ви нисте скупљали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То нисам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је сем Вас и те Ваше групе, да ли имате сазнање да је још неко скупљао лешеве?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, појединачно јесу ишли, појединачно јесу ишли. Знам да је ишао Цоњар Милан, ишао је Балић Јосип, Балић Јосип он је био, е сад да ли је био Кризманић Антун, углавном ево за ову двојицу знам и то је било појединачно који су они овако по кућама после, кад није било овако масовно као ово, ово је било масовно убијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли Вама Ивица Филић неки рођак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте, братић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Братић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он учествовао у скупљању лешева?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте, он је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он то у овим групама у којима сте Ви ишли или, јесте ли Ви ишли заједно?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, углавном је увек он возио, увек, он се зове и онда ми купимо, он нормално трактором, знало се већ ваљда прије попишу ко је кући ту убијен, мислим како би се, јер нешто је било на улици што су лежали, а нешто је било у дворишту, у кући, у гаражи и сваки пут су звали њега, мислим да је углавном био он, нећу рећи сто посто, али углавном је био Ивица Филић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми те локације на којима идете да скупљате лешеве како сте Ви знали где то да идете, помињете неке гараже, шупе?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ови који су нас, ови који су нас водили, они су имали списак и точно се знало куд требамо ићи, јер прво нити смо ишли по селу, како ја могу сад знати да је неко у дворишту убијен ако је рецимо капија му затворена, значи они су имали списак, знало се где је ко убијен и тако смо ишли купити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу тим који су Вас водили на тој, кажете који су ишли са Вама, је ли било тих мештана Ваших униформисаних?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, били су кажем, прво што је био, ово што сам рекао од Дражића и Радојчића, једном мислим да је ишао с нама Шима Пеић, једном мислим да је ишао и Томица Лутровић, али увек иду по двојица, никада није било да је ишао један, задње кад је било ишао је Петроније с нама, ово задње кад смо и у капелици скупљали, то кад је било ових 16, и ево то је то, углавном кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте помињали задњи пут сте ишли да скупљате кад, ког датума?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Кажем да ли је то било 20. или 21., то је било значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобра?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, после минског поља то је било два-три дана, јер мислим да су ти били убијани тад кад је било и минско поље, како људи су причали и таман је онда Илок одлазио 18. кад је било, то је таман био тај прелаз и тад су, овај, тад је било највише пуцњава и онда су нам, кажем да ли је то било 20. или 21. углавном смо тад ишли купити тих још 16 што је било мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сем скупљања лешева Ви ишли тамо негде где су ти лешеве сахрањивани или како или сте само учествовали у том скупљању?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, скупљао сам лешеве, имао сам и нормалну сахрану, нормалну сахрану цивилно што су људи умирали. Онда смо имали прилику отићи да видимо, рецимо ми смо првих дана кад је било, ми смо рукама затрпавали и сад оно, кад падне киша или шта, једноставно се оно сецовало и видиле су се руке и ноге и ми то смо знали, кажем што смо ишли и цивилно, три – четири сам и цивилне сахране имао, онда смо тамо отишли мало затрпали, после смо добили мотике да се тај ров, то што су ископали багером да се то ипак мало затрпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овим лешевима јесте ли Ви видели неке трагове неког насиља или евентуално на који начин, да ли имају неке ране?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ране, највећу сам рану видио код, од Стипе Мађаревића. Он је био код овога Микића, то је у улици Владимира Назора, не код Анте него код његовог, његова жена што је, рецимо од његовог пунца, али у тој кући није било никога, ту је била велика рана на нози, на буту од Мађаревић Стјепана, а иначе овако, па било је ови који су били са многим, рецимо кад су довели овога Марка Босанца, то је, је л' Дамњановић Анте, њега кад су довели и Францику кад су довели они су, видило се по њима по лицу да су били истучени, јер они су исто доведени накнадно горе код нас у те канцеларије где смо ми били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели од ватреног оружја неке?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, кажем ово је морало бити код Мађаревића што је ватрено, неко крупније, нешто да је, из нечега да је пуцано, а ово друго како смо ми загледали, мислим то су лешеве, знате како, оно човек у страху сам се себе бојиш, а не, морате ви тај леш примити, дигнути га на себе, из почетка је било нешто врећа да се може увући у врећу, знате који су то осећаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у овим догађајима помињали сте истражном судији да је неко Ваш страдао, међутим да то није нигде унето, ко је то страдао?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ко је страдао мој, па, ево ако кренемо од родбине пунац ми је, од супруге отац у кафићу убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми име и презиме.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Острун Иван, крај шанка у кафићу је убијен и њега сам покупио и то у првом дану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је од Ваше супруге отац.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Супруге отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања како је тај човек страдао?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, људи су причали свашта, да су га заклали, да ово, оно, али он је онако само пао крај шанка, да ли је он добио метак онако у бун, како да кажем, није се то сад загледало. Ми смо њега, јер он је био први којег смо, у ствари други, Краљевић је био крај пута, а овај је већ био на приколици Сабљак тако да њега и не рачунам и оно знате како, кад сам дошао уплашен, прво си тамо затворен, уплашен, оно кад гледате то улицу све је тужно, дрвеће, куће све једноставно и он је кажем, он је био у кафићу убијен, а имам још од тетке ћерка, унука и њена да кажем прија, значи Павошевић Јозефина, Маријана и Славица, а сад овако ближе и даље родбине још има, али кажем то су ми овако најближи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте били у контакту и разговарали или Ваша супруга са вашом таштом, је ли она била кући кад је Иван оно првог дана?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тек је пуница дошла, тек је пуница дошла, након пар дана код нас, кад сам ја био пуштен, тад након пар, кад сам значи био, то је значи прошло и то минско поље, возили смо дрва, она су била, добро сад је улица Матије Губца, то је значи како иде крижање Владимира Назора и Гајеве сад има преко једна улица и ту су била, дрва су се товарила, знам да је неки Ацо је, мало јачи почео био, он је дошао са шлепером да се та дрва натоваре и питао је ко је ту најближе па да иде се на ракију и на каву и добро ја сам ту био најближи и онда смо отишли код мене и тад је пуница први пута, она је већ била код мене у кући, мислим први пут је дошла, затекли смо је тамо и онда је овај рекао, као мало је убијено особа, требало је све ХДЗ-овце поубијати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тај што је био возач, ја немам појма ко је он, јер ја сам га тад први пута видио, а пуница ми ту седи, не зна он да је и рецимо њен супруг исто убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли разговарали са том Вашом пуницом?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Разговарао? Ја сам, да Вам искрено кажем, њу можда после након месец дана видео када смо ишли по селу сећи дрва. Ишли смо, рецимо, по метар дрва су нам рекли да идемо, дали су нам, рецимо, ту улицу, ја и Перо Вулета смо ишли сећи дрва. Он је понео моторку, а ја сам био оно помоћни радник и тада сам ја ето код њега навратио и онда сам после тога још једном, јер она је имала кокошке, па сам ишао јој, млели смо кукурузе код овога Сомборца Владе, тамо је био неки агрегат и онда сам ја њој једну врећу, када сам већ то радио, једну врећу сам кукуруза тада донео, уствари, шрота, јел и то је оно било, значи ето три, четири пута смо се ми овако видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли сте уопште са Вашом таштом разговарали било када шта се десило том Вашем тасту?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, причали смо ми, само знате шта, неће ни она сама, било је приче да је он имао неку радиостаницу, па да су они као имао код куће. Друга прича је, убили су га, што му син је полицајац, мислим, који је то рзалог човека убити, не знам, да је због тога морало доћи, али никада није оно било да је се точно знало шта је уствари разлог, јер било је пуно и других који су били у полицији, па рецимо, људе нису поубијали. Мислим, и није уопће ни било разлога да их убију, постоје неки ваљда закони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ове Ваше три рођаке Павошевић, да ли сте и њихова тела скупљали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, то је тај, кажем, да ли је 20.-ог или 21.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте покупили њихова тела?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: У подруму, у подруму су све три лежале један крај друге и видео се рафал на зиду како је, овај, вероватно из аутоматског оружја да је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас овде питати за неке људе, с обзиром да сте Ви скупљали ове лешеве, па ћете ми рећи, да ли имате неких сазнања и да ли сте евентуално. Да ли знате Мирка Гргића из Товарника, шумар?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, шумар, њега сам сахранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Њега сам сахранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов леш сте скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, он је био код Бадањка Пере, код, не у његовој, Периној кући, него од тате, то је кућа прије, он и Цецилија Бадањак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ићи ћемо редом.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами ми реците за тог Мирка Гргића, шумара, да ли знате у којој је то улици где сте његов леш покупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Како се зове та улица? Мислим да је то, ако је остао стари назив, Петра Прерадовића, када је то на самом ћошку, тако се ломи једноставно, ломи се са Гајевом, али ја мислим да је Петра Прерадовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми за неког Мате Адамовића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Мату Адамовића? Јесам. Он је био бирташ из Товарника, он је био убијен на улици код Марић Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то, да ли можете да кажете, која је то улица?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Улица Гајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гајевој улици?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, негде у пола улице, отприлике, уствари у пола, до крижања, зато што је Гајева у два дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог првог дана, 11.-ог скупили Мате Адамовића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Мирка Гргића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Исто први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове Бадањке које спомињете, Данијела и Цецилију Бадањак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, они су били заједно, тај је био Мирко Гргић, био, овај, били су сви троје у том као неком предсобљу, нешто је било у стаклу и ту су сви троје били, овај, једно крај другог и са декама покривени. Значи, ту два Бадањка и тај Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То исто у Прерадовићевој улици?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антун и Анка Јовановић, да ли те људе знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам и њих сам покупио. То је Гајева улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли исто тог дана када наводите, 11.-ог?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Је, када смо кренули одгоре, с краја Гајеве смо кренули па смо онда ишли према Владимира Назора, је, овај је био убијен на дворишту, а Каја је била под неком шупом и њој су само ноге осгале, а оно друго је изгорело, јер та шупа када је била запаљена, ваљда када је тај кров и то пало, она је под тим била убијена, јер знам да су, била је стока завезана, то је смрдело на све стране, бикови су били тамо и то је тако изгорело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову Катарину Павличевић, то сте спомињали малопре, рекли сте да је ту на улици у Владимира Назора, то је неко раскрсшће?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То сам рекао, да, Владимира Назора, то је крижање Владимира Назора и Гајева и то је сада овако преко на самом том углу, на самом ћошку је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто тог 11.-ог октобра?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овог Јураја Пољака, да ли знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте његово тело скупљали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, јесам. Он је, сада је Вуковарска, а пре је, како се пре звала, ми смо рекли Бежанија, Вуковарска. Он је код себе, исто један део је био устакљен, када се иде као ходником, ту је он био плахтом покривен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто све првог дана?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Јосипа Краљевића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Он је био на улици убијен, то је Томислављева, одувек се звала Томислављева, то је близу задруге. Само једна кућа одваја од покојне Мартиновић Амалије, и то је било пред кућом покојног Мартиновић Андрије. Тамо је била, није са стране куће, него зид како је био према овој другој кући, ту је крај, крај, које је то сада било, да ли су биле липе или неко, код дрвета он је ту лежао убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Алојза Полића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, званог «Бата», да. Он је убијен, то је улица Гајева, то је можда двадесет, тридесет метара даље него где је овај Адамовић убијен, само што је он убијен у дворишту, а Адамовић је убијен на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви његово тело скупљали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто овог дана било 11.-ог или неки други дан?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја мислим да је, зато што смо, кажем, редом тако том улицом ишли, ми смо ишли улицу по улицу купити, а ово што је било појединачно као рецимо то у Вуковарској, то је се онако између, када се знало да има по једна особа, тамо није више било никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Кесер, да ли знате тог човека?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да. Он је убијен код Ђуке Филића, чим се уђе у двориште, одмах с капије он, тај први дан мора бити, јер други дан смо ишли купити и Ђука Пољак. Ђука Пољак је заједно био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Пољак, да ли знате тог човека?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јосип Пољак? Знам Ђуку Пољака, он је био заједно са тим Матом убијен, а Јосип Пољак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1944. годиште?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, овај је, овај је 1950. и које, ја мислим Ђука Пољак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Становао у то време на адреси Орешковића 20?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Марка Орешковића, Марка Орешковића? Како сте рекли да се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Пољак, од оца Ђуре, рођен 1944. године?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не сећам се, не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се не сећате, ништа. Знате ли неког Драгутина Пејића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Драгутина Пејића? Знам. Њега нисам купио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега нисте?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког Мију Божића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, то је његов зет, нисам ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког Тому Сабљака?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, њега нисам, он је на минском пољу погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има двојица неких Томе Сабљака, овај је неки Тома Сабљак звани «Туна», 1938. годиште.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је онај што је вероватно што је убијен код, према Опатовцу, што сам рекао, онај први да је, ако сам ја рекао Антун, како сам ја рекао оно на почетку? То је тај, то годиште. А сада има Томо овај што је био мало дебљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то његово тело покупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Нисам га покупио, ја сам рекао, он је већ био довежен на приколици, он је већ код задруге на приколици био тај, први што сам говорио, а овај други је настрадао на минском пољу, што је Томо Сабљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је овај доведен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Он је већ тамо био убијен и неко га је натоварио, рекли су да је тенк ваљда као прешао преко аута. Када су га убили, ја то не знам, нисам тамо био и он је био на тој приколици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Вида Кризманића да ли знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам. И њега сам покупио, он је убијен у дворишту код себе. То је Орешковића, не, како се сада води, сада је Рачког, мењале су се улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте његово тело покупили тада тог 11.-ог октобра?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, да, ту смо прво када смо кренули до овога, до кафића када смо покупили мог пунца, онда смо ишли крај тог Кризманића и онда смо, нормално, у Гајеву ушли од Бадањка, кренули од краја па смо ишли према гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Стјепана Мађаревића, да ли знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Стјепана Мађаревића? Па, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1924. годиште.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је старији човек, што је, како сам ја рекао, Стјепан Мађаревић, што је био код Микића у кући, то је улица Владимира Назора. Он је био, оно што сам рекао, да је имао велику, велику рану на нози, на бутини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви скупили његово тело?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паво Ђаковић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, бивши месар, имао је 150 кила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте њетово тело затекли?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Код њега у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стјепан Пеић, да ли знате тог човека?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, њега смо код куће, био је плахтом покривен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог 11.-ог њега?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Е сада више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, не сећам се, не могу све пратити, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живко Антоловић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, то је гробар био, јесам, али то је био онај задњи дан када смо ишли, значи да ли је 20.-ог или 21.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли ова лица о којима смо сада причали, да ли сте некога од њих видели тог првог дана када је био скуп у задрузи?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Од тих који су убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам дати, то је списак жртва из тачке 1. оптужнице. Да ли сте неке од њих видели тог првог дана, да су били скупљени у задрузи, уколико се сећате, значи оно када сте Ви били тај први дан скупљени и тако даље?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не, не.

Констатује се да је сведоку предочен списак жртва из тачке 1. оптужнице, на изјављу је да није ове људе видео у задрузи, 10.10.1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана када сте били затворени у том простору, да ли Вас је неко тукао и малтретирао, мислим на овај простор канцеларије задруге изнад?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је неко доносио храну или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ми смо ишли преко, преко у ту кухињу, али када смо, рецимо, покупили, тај први дан не, други дан када смо мртве покупили, значи други пут када смо ишли купити мртве, значи 12.-ог, е онда смо добили преко, био је некакав грах, преко, јер у склопу тога је била кухиња. Али онај први дан, значи, 10.-ог, 11.-ог не, 12.-ог да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте ишли то и скупљали те лешеве, да ли сте видели да су неке куће оштећене, запаљене, уништене?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте то кућа видели?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Видите, ја по целом селу нисам ишао, ево где смо ми купили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте Ви могли да уочите?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма, да, па било је и које су изгореле, било је и које је бачено топлотно нешто унутра кроз прозор, па оно само рецимо, колико ми то сада видимо извана, не могу ја сада, било је где је комплет кућа као код Јовановића, шта ја знам, Браце Кесера, који су, кажем, које сам ја видео. Па, било је тих кућа овако да је запаљена, а да није цела изгорела пуно по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од Ваше таште кућа, да ли је запаљена?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, нешто је запаљиво бачено кроз прозор, јер ја после када сам ишао код ње, сада да ли је то било први, други, трећи пут, ушао сам унутра, зидови су само били црни где је био ормар и кревет и остало је онако од пепела, само флека. Ја знам када се, када су отишли у прогонство и када су се вратили, да је она то прала и није никако могла опрати колико је било масно. Ни ти људи тамо који су у том живели за рата, ја не знам како то њима није сметало. Углавном значи нешто је запаљиво, ништа није било да су били оштећени зидови, него неки топлотни удар, нешто је унутра и та соба и следећа кроз врата, како је изгорела, тако је исто и у другој соби било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате Златка Краљевића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Златка Краљевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, знам га, прекопута цркве. Мислим оно старији је пар година од мене, нисмо се дружили, али звали смо га «Туто».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај син овог Јосипа Краљевића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте њега видели оног дана у задрузи када сте били скупљени ту сви?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Са мнош, не знам да ли га је доле неко одвео или куда, зато што су неке људе водили тамо. Са мнош није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви приметили, не мислим да ли је затворен у овом простору тамо где сте Ви били, да ли сте га Ви приметили у тој скупини људи?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма, нисам, то је маса људи била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих дана или касније, да ли сте Ви дошли до сазнања ко је ту вас затворио, ко држи тај затвор, тај у тој задрузи? Да ли сте имали Ви неко сазнање?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Чујте, сазнање, добијали смо, како да кажем, када се нешто, као када се негде организира, увек мора бити неко изнад, као када стварате, правите опћину, морате имати начелника опћине који мора бити изнад тога. Значи, нисам тада знао ко је изнад тога, али када смо видели саму појаву 17.-ог када је био Љубан, па 18.-ог ујутру, мислим види се како се ко према коме понаша, то трчање око њега тамо. Какве су они имали односе та војска која је тамо била и он, то ја не знам, али види се када је неко важан, то се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када кажете, видели сте га ту 18.-ог.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: 17.-ог навече и 18.-ог ујутру, пре него је почело, уствари, тада је већ почело када сам ја добио и овај који је био у првом реду, тада је он дошао у кухињу, а тамо сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, тог 17.-ог навече, где Ви видите Љубана Деветака?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ми смо поседали када је то све прошло, јел, када су нас ставили у та два реда и он је дошао и да се одвоји радни вод тај, значи, за одржавање, није било струје и воде, то да се реши, тада сам га ја, колико је то трајало, тада сам га видео. Ваљда су они већ поделили, ја сам био затворен, значи нисам имао никакав распоред, они су ваљда већ распоредили ко ће бити крај агрегата, који ће бити на води, шта ја знам, ко ће хранити стоку или већ шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, то када кажете 18.-ог.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру и та ситуација у тој некој кухињи, реците ми, да ли је то већи простор, мањи простор ту где сте Ви били?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, то Вам је једна као трпезарија, како да кажем, с једне стране имате чисто кухиња, а ово где су ти радници седели када је, да ли је то можда, шта ја знам, седам, осам или десет метара са пет, примера ради, ево такав простор неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ту Љубан Деветак радио?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам ја шта је он радио, он је ушао унутра и ја сам ту већ био, кажем, унутра, када ме је овај покупио, они су нешто причали тамо са неким за тим шалтером, кажем, где је, где су се тацне стављале за храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, он и још неко је, било је њих два, три који су ту били, они су имали свој разговор, ја сам се борио са собом, јер мени је крв на уста ишла, а био сам три, четири метра од њега. Као да сам ја сада наћуљио уши да ја чујем шта ће они рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим каква је комуникација разговора, ти људи са којима је он причао, да ли су то за Вас?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Они су се знали, они су се знали, мислим, приступ тај какав је био, није то било да је неко непознат дошао са неким разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били Ваши мештани или неки људи које Ви не знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ово не, не, не знам, не познам њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били униформисани?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Овај један јесте био, али није, али није, као да је био оно од војне полиције, мислим да је, нећу рећи сигурно да ли је имао беле опртаче или шта, они су кратко причали. У униформи је био, како је прошло ипак осамнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у том простору у кухињи да је Лука Балић, да је он тучен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте истражном судији да је од тих батина он и умро ту?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, тако су ми рекли, ја га после нисам видео. Он је силне батине добио тамо, већ је добио, мислим, пребијен био док ја нисам ушао, није то било дуго, то је било можда пет, десет минута после њега. Он је јаукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га затекли у том простору?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Иза врата, како се уђе унутра и сада оно врата се отворе лево, ови морају ићи према овоме у кухињи, не може се контра отворати на део где су ти, тај шалтер где се иде јести, он је иза врата и њих су пар њега то тукли. А мало даље од њега је био овај Марко Филић, он је сада исто покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то причао да је Лука Балић умро ту у том простору?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, не знам стварно, ваљда ко је био близу тамо њему. Не у том простору, да је умро од батина, тако су рекли, сада у том простору није умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете неке људе који Вас воде тамо негде према гробљу, кажете. Каквим колима су Вас они то водили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је као «Стојадин»; он је, да ли је то «128», «Застава 128» или тако неки и то је било, овај, сиве неке боје, није плаво, нешто сиво је било, неки ауто, али такви је, да ли је «Стојадин» или је «128», тај од «Заставе» јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви те људе знате, да ли су Ваши мештани, неки су наоружани, униформисани?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: У униформи јесу били, али домаћи нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, каква је та њихова униформа?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ево ја мислим сиво-маслинасте, да је била ова маскирна, тамнија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте истражном судији неку касету, да се видите нешто Ви да свирате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да нам објасните.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја сам пре рата био свирач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми испричате у вези тога, у ком контексту?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ево може. Када су нас пописали то вече, ујутру су уредно оно дошли и када смо добили да пушимо, до мене је дошао Клисурећ Мијо и рекао ми да су гледали током ноћи касете и да сам ја на свакој касети. Мени је онако испало безвезе, а он је свирао са мном и он је исто на тој касети, само он је био у униформи, а ја нисам био у униформи. Сада је на крају испало да сам, малтене, једини ја свирао, а други нису. Ја сам свирао свагде, осим што нисам на сахрани свирао, и у задрузи, и комунистима, и свима, мислим, тада је тако било. Није било некада да се рекло, вама хоћемо, вама нећемо. По свадбама и све је то било нормално и ником није сметало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте споменули истражном судији да је Вама неки кажете, «чуо сам и од директора задруге, Славко Божић који је био, да се он њима обратио и да их је скупио и рекао да је он председник задруге и председник, командант села»:

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, па то је Славко, телевизија када је била, он је на телевизији то изјавио. Славко Божић је сада у дому и он је то јавно рекао. Ја нисам тамо био, када нисам уопће, када сам већ тај дан био затворен. Значи, он је јавно то рекао све што сте Ви рекли и имали смо на касети снимљено, Б-92 је снимао, био је два дана код нас и на касети то фино све има, изјава и он је у задрузи у дворишту био и он је то рекао. Мислим, нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то јавно снимао, нисам разумела?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, Б-92, да, Б-92 је снимао и хрватска телевизија, па када буду годишњице страдања, они дођу они па некога од људи питају, ко је био страдалник, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, овај Славко Божић, када је он то био директор задруге?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ја не могу Вам рећи, он је био до рата, али пуно пре, онда је Адам Рендулић пре рата преузео, али сада тамо, 1980. и које, када је он престао и тако је отишао у мировину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ишли тих дана да скупљате та тела, да ли сте приметили на кућама неке беле плахте?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, или на капији или на прозору, то је морало бити завезано, да као они су прошли и да они, ослободитељи, јел, како они већ себе зову, и овај, морало се то означити, значи да су људи упознати са тим да они, једноставно да си ти сада у том селу, ти постојиш, мораш се уредно јављати. Знам да је било и код Клисурић Павла у Месном уреду, ту је се на почетку одмах попис, знам да је било преко осамсто људи које је било још у селу, морао си отићи и пријавити се колико имаш чланова обитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, те беле неке плахте по тим капијама, да ли је то било на свим кућама, без разлике или је била нека разлика српске, хрватске куће или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Била је разлика. На српској кући ја пролазио сам, да ли можда нисам, када овако, али ни на једној нисам видео да је била трака, не. Код нас је једноставно морао си траку на рукав и трака је, кажем, морала бити да ли на капији, да ли на прозору, углавном негде да се види да та кућа има. Те људе смо, када смо сахрањивали, са белим тракама смо их сахрањивали, мислим који су имали на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте неки присилан рад истражном судији. Хоћете то мало да појасните, тај присилан рад, да ли сте Ви то нешто радили, да ли сте примали неку накнаду, о чему се ту ради?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, присилан рад, ми смо имали радну обавезу, сваки дан доћи пред задругу и добије се распоред ко ће шта ићи. Жене су, рецимо, ишле брати јабуке, брао се кукуруз, постојао је овај семенски, онда кукурузовану су после ићи сећи, мислим, било је тих свакаких радова. Неки су ишли клати свиње за потребе њихове, јел, а питали су за накнаду. Ја нисам добио те бонове што је се давало, знам, мислим да је, да је, да ли је мој тата добио, он је возио дрва, али ја нисам користио те бонове, једноставно толико су били безвредни, а нисам ни имао шта у трговини, јер ја до тада нисам пушио, ја сам за рата пропушио и то право пушим, по три кутије, живци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви то радили до краја док нисте напустили Ловас, до 26.-ог?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, да, да, не, добро, 23.-ег су ме затворили у подрум, овај, испод, сада је нама опћина, а то је онда била Месна заједница, доле су ме затворили и до 25.-ог сам био доле у том подруму, исто малтретирање, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли за све то време, за све то време нисте примили никакву накнаду за те радове?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да Вам кажем, ја не, јер то јесу били неки као визитке, тако неки бонови јесу били, али кажем, то мени шта је

требало, слабо сам ја уопће ишао, када до четири сата рецимо радим, шта сада до пет сати ћу ја трчати у трговину. Онда почиње полицијски сат. А шта је и могло бити тамо у трговини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за то окупљање испред задруге и одлазак у те радове, да ли је било ту неке разлике, да ли је било у смислу да ли су ишли и Срби и Хрвати сви, да ли је било ту неке разлике?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, слабо сам ја тамо Срба видео, слабо сам ја, углавном ево што је било, од тих водећих тамо што је у неким функцијама што је, рецимо, Павловић је возио храну и тако неке, што је рецимо то је била функција, иначе овако, можда неко из мешаних бракова ако је био који пута, али сумњам, сумњам, говорим за жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ишли на те радове, да ли сте имали Ви неке пратње? Овде сте помињали истражном судији неке оружане пратње.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Радове? Па, рецимо ако идемо на економију нешто радити, ја сада морам проћи пункт који је био доле у Дољу и била је приколица она задружна као када ови, ови сезонци када иду у поље, приколица, они нас одвезу горе, жене слажу јабуке у гајбе, ми рецимо истоварамо гнојиво или товаримо кукуруз или већ шта је. Тамо су били велики чардаци направљени за кукурузе, па смо тамо, када се уђе оно у вагон овај приколицу, па то нема краја, никада истоварити, оне велике црвене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде сте помињали да сте Љубана Деветака виђали да је ту нешто у близини Ваше родитељске куће ту и он нема има пуницу, тако сте рекли и споменули овде да је он имао свог возача, телохранитеља и тако даље.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте, чак сам једном оно што сам говорио, да смо кукурузе млели и када сам се враћао, овај, тај један променио је два, три та возача и један који је био вани, дошао је до мене да пита, шта ја сада носим у томе, јер врећа је завезана и морао сам истрести тај шрот што је било самлевено, ошамарио ме и када је видео да нема ништа и ја сам отишао тада када сам носио пуници, а кажем, ауто је увек тамо био пред кућом, знало је се, када нема аута, значи негде је на пут отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када сте виђали Љубана Деветака, да ли сте га виђали, да ли је био у цивилу, у некој униформи?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ух, сада не знам више, не бих хтео ништа криво рећи, кажем, прошло је времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, оно 17.-ти када сте га видели, 18.-ти, да ли се сећате тада да ли је имао неку униформу, да ли је био у цивилу?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Нешто зелено је имао, да ли је то оно као ловачко када буде, што ловци имају, да ли је то, овај, као резервисти, она сивомаслинаста, нешто је, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово када помињете те његове телохранитеље, да ли су то били неки непознати људи, Ваши мештани из села или неки други? Да ли сте Ви знали те људе?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, добро, једино знам Рудић, када је он возио га, један је Миленко, један је Мирко, који је сада, овај млађи који је био Рудић, он је овај, њега знам, а овог другог не познам, овог не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање у том првобитном периоду, значи од 10.-ог па надаље, ко је био шеф полиције?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не знам када сам се слабо кретао, кажем до тога 16.-ог ја уопште нисам, нити је мене ко дошао испитивати. Ја сам био горе затворен тако да не, нисам тих тједан дана или пет, шест колико је, не знам, нисам имао прилику отићи тамо. Тек сам био у полицији 23.-ег када су ме одвели, поново у тај подрум, онда су ме тамо прецепали, узели документе. Знам да ми је у новчанику била слика од ове супруге и кћерке мале, она је тада имала три године и онда овај који је запримао то онако мало је наивно што ницле ове, у трговини када нешто купиш, у то су стављали те наше документе и онда ми је само рекао, овај, као ако будем нешто прећутао, имају они слике од жене, је ли од детета, па ће већ ће они то, није рекао на свој начин решити, али као, неки вид претње. Али ништа, нисам ја овако имао контакт да је он сада мене ударио, да је, пописао је тамо, узео то што је било моје. Други су ме одвели, јер то је одмах, само једна кућа се прескаче, подрум тамо где су ме у Месни уред одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте истражном судији на страни 18 помињали да је Милан Девчић био, да кажем, шеф полиције.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, па то сам после видео, тада нисам испочетка могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово зато што сте били затворени тих пет дана, нисте, сте у два наврата?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, да и нисам имао прилику отићи у полицију, јер да су они мене пре затворили, ово, оно, значи морао бих се појавити тамо, мислим да су ме пре према полицији, али овде сам био у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неку ситуацију са Миланом Девчићем, нешто да је нешто горело код Вашег оца?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Код тате мога штагаљ је био запаљен, то је значи шупа једна у којој је била детелина и ми смо требали ићи на

Ору, натоварити, овај, кревете, шлепер је оно већ чекао и ја сам само отишао да га питам, рекао сам, «чуј Милане, код тате гори».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава, то што сада причате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: После минског поља, после свега, то је већ и овај, он је мени, кажем, па гори, па да могу отићи угасити. А он је рекао, «нека гори» и ја сам се окренуо и отишао у камион, отишли смо по те кревете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли истражном судији.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Добро, нисам ја сада псовку хтео рећи, нека култура мора постојати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете да псујете у судници?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, нећу псовати, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте тих дана виђали још неке Ваше мештане у униформама, људе које Ви знате, значи од 10.-ог па надаље или уопште око минског поља или тих дана када скупљате лешеве, људе које Ви знате а који су били униформисани?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, видео сам, па, били су углавном скоро сви, видео сам овога, сада сам рекао да је био возач, боже, Рудића, Зорају, Грковић Милана, Дулета Грковића, од њих ко је још био? Добро, ово после Радојчића и тог Девчића. Па и не знам више кога, ко би овако сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти униформисани Ваши мештани били и Хрвати и Срби или само Срби или је било мешовито?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Било је и Хрвата којима су дали оцу и сину униформу, мислим, то је опет било бирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин бирано?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, верујем да су они знали коме могу дати, разумете. Зашто нису, рецимо, дали мени и мом оцу, рецимо пример, зашто нису дали? Значи, то се већ знало ко је колико подобан и ко је, рецимо, уз њих. Није само тако дати некоме пушку без муниције, значи мораш му дати и муницију. И онда мораш после пазити на њега, ако ти он, рецимо, није, ниси баш сигуран у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, Милана Радојчића, да ли тог човека знате од раније?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, знам га, знам га од пре. Нисмо ми имали овако контакте, он је мало, пар година је старији од мене, мислим, нисмо били друштво неко, нисмо се дружили, нисмо ни у каквој завади били, али оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана у некој униформи?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тих дана? Па, ја мислим онај дан када смо, јер један дан смо ишли ми, добио сам уствари, добио сам задатак да идем цепати дрва тамо, јер он је, он је био у кући где су све наставнички

станови, иза куће значи његовог оца, следећа одмах, ту је било четири стана. У том првом, што ми кажемо код «Писилија», код Балић Марина, ту је он био и тада сам га видео. Е сада, у униформи је био, каква је, да ли је то била светло маскирна, ова, маскирна, светлозелена или је била, ја не могу гаранirati, овај, какве је била боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то када кажете да сте га видели, то када сте ишли да цепате та дрва?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, то је већ када је прошло то минско поље и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте га први пут видели?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте истражном судији рекли да је он био командант гамо територијалне одбране.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тако су га и водили, тако су сви причали. Нисам ја знао по функцијама ко је, да неко није, да ми неко није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте у суду у Вуковару саслушани 18.11.2003. године, овде сте рекли, описујући ону ситуацију у кухињи, каже, «оптуженог Љубана Деветака видео сам тек када је дошао у кухињу, где сам и ја био», па кажете, «са својима којима је говорио што треба да направи»: Да ли можете то мало да појасните, овде је некако нејасно остало.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не, како сам рекао, то можда да је тако куцано. Мислим, немам шта друго да кажем, када је, тако је било, па сада како је то откуцано, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас питати сада за неке људе, да ли их евентуално знате, да ли сте скупљали њихове лешеве, када и да ли сте неке од њих видели да су затворени у неким просторима. Дарко Павлић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, био је са многим горе затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У просторијама?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, не могу рећи први, али други дан је он и брат његов Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антон Лукетић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Антон Лукетић није, мислим, њега знам, али није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антон, Ђука, Петар Лукетић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Њих знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви учествовали у скупљању њихових лешева?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ђуке, Ђуке и овога Петра јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда сећате, где сте покупили њихове лешеве?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: У капелици у Ловасу на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове двојице браће, Жељка и Дарка Павлића, да ли сте учествовали у скупљању њихових лешева?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Њих, њих, мало то је било Павошевића, ја мислим да је то у кући од Иве Мађаревића. Они су били у гаражи, један је, један мислим да је лежао, биле су неке лубенице, на тим лубеницама, а овај други, да ли је канал био, нешто је било, онај за поправљати ауто, други је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Алојза Кризманића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек био са Вама затворен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Алојз Кризманић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Само ми реците, да ли имате годиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1961. годиште, Ловас, Товарничка 9.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Није био затворен, али он је убијен у капелици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте Ви покупили њетов леш?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Четворо је тамо убијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуро Кризманић, 1960. годиште?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, знам, и њега сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек био затворен тамо?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте, био је у задрузи горе, али он је, он је једноставно, да ли је пролупао, он је стално о неким белим мишевима причао, ходао по нама навече, па наиђе на врата где је био стражар, лупи по вратима, они га изведу ван, добије батине, убаце га опет унутра, а он је после убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, тај човек тако што прича о белим мишевима, да ли га знате од раније?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам. Он је био као мачка, он је толико живота имао, мислим, увек је био у проблемима и пио је и падао и ломио и руке и ноге и све и увек је преживео. Пао је, имамо калварију на игралишту, он је са трактором пао, доле са те калварије, изломио се и опет је остао жив, а то је велико брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, његов сте Ви леш скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се сећате можда, где сте његов леш скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Код, код, код Латас Боже, Божо Латас, исто у гаражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Андрија Девчић, да ли знате тог човека, 1914. годиште?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, али нисам га сахранио. Био је исто затворен са мном, али су га, не знам, у некој приватној кући су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стипо Долачки, да ли знате тог човека?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, у капелици је убијен на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај човек био затворен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Он је, сада не могу рећи дан, два је он исто био горе са нама, исто у механичкој радиони горе, тамо му је и отац био и онда је само једном био отишао. Ја немам појма више, после смо га, да ли је он, где је био затворен после, то не знам, али једноставно, одмах су га онда после макнули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маркл Дамјановић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, Марко «Босанац», да, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тај човек био са Вама затворен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте, он је са оним Франциком што сам рекао, на почетку када смо причали, са «Панцом». Када су довели њих двојицу претучених, он је био један од тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су их довели, били су претучени?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, нашли су их, не знам где, да ли су се негде скривали, шта, па су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њихове лешеве скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, где сте скупили леш Марка Дамјановића?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Е сада, да ли је то у кући Иве Мађаревића или Латаса Боже, сада, мислим у кући, у гаражама, јел, када говорим, јер у гаражама су били углавном побијени ови који су касније. Оно први налет што је било, али ово касније које баш, по четворо су убијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Фрање Панцо, да ли сте и његов леш покупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате локације?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да ли је код Иве Мађаревића или код Боже Латаса, али то је на тридесет, четрдесет метара у истој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој то улици се налази?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ах, то ми сада зовемо Силвија Страхине Крањчевића, онда је била Паје Павошевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивана Видића, да ли тог човека знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Видић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, био је заточен са мном, одмах на почетку и после га више нисам видео. Чуо сам да су га даље затворили и после, да ли је ишао на минско поље или како, углавном, убијен је, а њих сахранио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега нисте сахранили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стјепан Лукетић, да ли тог човека знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам га, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај човек био затворен са Вама тамо?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Са мном није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте његово тело покупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ове Ваше рођаке, Павошевић Славица, Јозефина, Маријана, да ли је неко од њихових био у хрватској полицији, у хрватској гарди или тако нешто?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја мислим да није, син и муж, не, није био, не. Мислим, немам неког сазнања, али не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ану Лемуновић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за ту жену, да ли сте њено тело покупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, њу нисам, она је појединачно, ово што је било убијање, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Рендулић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, нисам ни њега. Знам га, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божо Видић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам и њега, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марин Балић и Катарина Балић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам и њих, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рудолф Јонак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам га, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте његово тело?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек био затворен у задрузи?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марија Фишер, да ли ту жену знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, али исто нисам њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни њено тело?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Кризманић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Зорана знам, њега јесам, њега сам сахранио. Он је био код Боже Латаса у кући, у гаражи. То је било, тог 20.-ог или 21.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај човек био затворен са Вама?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Јовановић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јосип је био са мношћом затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је затворен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте његово тело скупили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јосип Јовановић? Јесмо, ја мислим код Иве Мађаревића да је у кући био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звонимир Мартиновић, да ли знате тог човека?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, али нисам га, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био затворен са Вама тамо?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Са мношћом није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Рендулић?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам га, то ми је сусјед био, прекопута само. Он је убијен, тако су барем ови који су купили, ја га нисам купио. У кући код Љубе Тепавац, негде на тавану је био, рекли су да се напухао и да га нису могли спустити, па су га доле или су га бацили, углавном није могао, колико се напухао, проћи кроз врата, али њега нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су га то скупили, кажете, на тавану код?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Код Љубе Тепавац, то је та улица, сада је онда је била Лоле Рибара, Анте Старчевића сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, када је тело тог човека скупљено?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ови који су ишли појединачно купити, они то знају, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, нисте скупљали ова тела из овога.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Из минског поља, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из минског поља, а суд ће Вам дати списак ових жртава из минског поља, само да ми кажете, да ли је неко од ових лица било са Вама затворено, да не бисмо сада читали редом једно по једно. Ако је неко од њих био са Вама затворен, да ли имате то сећање.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Овако, био је затворен са мном Петар Бадањак и нису ови други. Мислим да нису, не могу се сетити, али ови други не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ове људе, погледајте тај списак, да ли сте евентуално учествовали у сахрањивању тела некога од њих?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имају питања чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Имам ја једно питање, члан већа, судија Татјана Вуковић. Да ли је од Вас тражено када сте скупили лешеве, да водите неку евиденцију, писмену или усмену, некоме да саопштите кога сте?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не, наше је било само да покупимо и ништа друго. Да ли је од ових који су нас као чували, да ли је неко од њих писао, ја немам појма, али ми не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико њих води вас?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: По двојица?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: По двојица и не знате ко су?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, нисам ја видео сада папир да неко, ја купим мртве, ко да сам ја гледао да ли он има папир и писао, он је вероватно неки списак морао добити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, питам Вас, да ли сте Ви имали задатак евентуално или питате, да ли треба да напишем ове људе, да ли треба?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, нити смо шта питали, нити је нас ко шта питао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само то одрадите?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ништа, одрадимо своје, покупимо, побацамо и како бацимо у приколицу, тако бацимо у канал, једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А како знате где су мртви?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ова пратња је нама рекла где је, ми станемо пред кућу и зна се где је шта било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Пратња вас води?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Пратња нас доведе до куће, тамо где то је, кажу, они су знали где се налази, да ли је под шупом, да ли је у кући, да ли је, мислим, већ они знају, вероватно су имали списак, нису ишли напамет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да констатујемо.

Констатује се да је сведоку предочен списак жртава из тачке 3. оптужнице и изјављује да је од ових лица Петар Бадањак био затворен у просторијама задруге, а да иначе није учествовао у скупљању лешева лица описаних у тачки 3. оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања даље, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази пред овим судом сте између осталог рекли, то је 19. страна последњи став доле, парафразираћу, да Вам је било познато да су у току лета и неколико месеци пре ових трагичних догађања, неки или како рекосте, сви млађи Срби напустили Ловас, отишли су негде да раде у Србију и да су се потом, када је био тај напад и после тога, сви вратили у Ловас.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам поименице рећи, уколико се сећате, имена неких тих млађих који су отишли, па су се у току напада и после тога вратили у Ловас.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Од тих који су отишли, можемо кренути редом, има тога пуно, значи Крњајић, Девчић, Радојчић, од млађих, јел, Тепавци, Радован и да ли се Зоран зове. Зоран, Зораја, од тих млађих. Е сада ко још има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у току истраге сте на постављено питање одговорили да Вам је било познато да осим тог затвора, како сте га назвали, у просторијама задруге, да је био још некакав приручни затвор, да тако кажемо, у просторијама Месног уреда, страна 13.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, јесте, био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 13, други став одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то Ваше неспоредно сазнање или сте чули за то?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја сам био тамо, ја сам у том подруму био доле, био сам затворен ту. То је други пута, то није, то није почетак, то је, то је дванаести месец.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али ја Вас питам, да ли сте чули за постојање таквог једног затвора у времену до половине новембра месеца, значи од десетог па до половине новембра месеца?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, не сећам се, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас сте у једном тренутку, ја сам чуо, али не знам у ком контексту, поменули неко име или надимак, па Вас поново питам, да ли се можете сетити у тим контактима са тим који нису Ваши мештани, који су носили било какву униформу, неког имена или надимка?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, сећам се Петронија, Петроније, Коста, а ово друго не знам. Било је пуно тих надимака, али не знам, а ова два знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то што сте чули тај надимак, да ли сте знали на кога се физички односи тај надимак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били у било каквом контакту са њим, да ли знате шта је радио, да ли је био у некој пратњи или чувао нешто?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Рецимо, Петроније задњи пут када смо, мислим, задње купљење, он је био нама у пратњи када смо овај те мртве купили, задња ова пратња, колико је било њих шеснаест особа, он је био један од те двојице, а ко је други био, не знам. Ево, он је тада био. Иначе, оваквог контакта са њим нисам имао никаквог, нити испитивања, нити, виђали смо се овако у пролазу, он је ишао својим путем, а ја сам ишао да радим где се морало и друго не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте сазнали да му је то име или надимак Петроније?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, тако што су га његови, његови који су тамо код њега били, тако су га звали, па нисам га ја, како бих другачије знао, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га видели у ноћи између 17.-ог и 18.-ог у простору задруге?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не сећам се, не сећам се, било је њих пет, шест горе где је била овај стража та у том трему, а сада да ја кажем да је био или није, не знам, не могу се сетити, прошло је ипак ту година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Када су Вас ударили и исцепали Вам усну, да ли Вам је речено зашто Вас туку?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: А Ви сте ставили белу плахту на кућу. Ко Вам је то рекао да учините?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ти који су ујутру када смо, овај, када су ме звали ван да изађем. Сада од тих, они што су били у тим шареним униформама, један је рекао да никуда се не иде, само да метнемо ознаке, да ставимо плахту, неку ознаку на капију и на руку, да се зна да су они прошли, значи да нисмо тамо странци, да је то сада као ослобођено.

МИЛЕНА ВАСИЋ: 18.-ог ујутру када сте видели Љубана, да ли је он био у униформи?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Рекао сам, да ли је то нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио на то питање.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Извините. И с обзиром на то да сте у истрази рекли да су у јулу месецу припадници Збора народне гарде били у селу и околини, да ли су мештани српске националности имали икакве проблеме?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Док су припадници Збора?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Не?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не, сигурно не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: У реду, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Господине Филићу, реците нам, овај, где сте сахрањивали те људе?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, на гробљу је била овако једна ледина у којој је, ваљда је багер ископао један ров и био је још почет други ров, можда једно тридесетак метара, а онај други једно десетак метара, ваљда су мислили толико људи треба убити, значи на гробљу на једној ледини је овај то било ископани.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте обавештавали породице?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, обавештавали породице? Онај ко је имао некога код куће, он је знао ко је убијен. Знате, како смо ми односили, ти су људи видели, они су ту били у том. Значи ако смо ми дошли у кућу да је супруг убијен, нормално да је супруга видела што је, али по селу се оно, када идемо радити, како да кажем, пуно је људи и то се брзо чује, тако да информације оно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, у то време док сте скупљали тела убијених, да ли је било неких природних смрти Срба или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте скупљали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ево, мислим једног ћу се сетити, од Кесер Илије мама је умрла, то смо ишли сахранити, то је оно што знам ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је ишла породица на сахрану?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, било је, било је Срба сигурно једно, шта ја знам, петнаест, двадесет иза ковчега који су дошли на сахрану.

НАТАША КАНДИЋ: А када су биле ове сахране ових људи Хрвата?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Нико, ма какви, ни прићи, ни прићи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је неко рекао да када је у питању српска сахрана, на један начин то врши, а када су у питању ови други, да не може нико да присуствује томе?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не знам, није нико ограничавао, али једноставно, ма људи нису ни покушали изаћи. Није била пратња, рецимо, ових који смо бацали на приколицу, а ово друго ово сахрана што је овако била, они су ишли слободно, они су могли доћи ко је хтео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте виђали те разне формације, униформисане, да ли сте разликовали ко се налази ту у селу?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, територијалци су били ова светлија маскирно зелена, то се видело одмах, мислим и када су ишли у то ослобађање. Било је оно, нормално тамнија маскирна униформа, били су резервисти и то када сам ја био горе затворен, када су Дарка и Жељка довели, онда је било и са белим са белим ремењем, значи била је војна полиција. Имали су и онај бели ту.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте тог првог дана видели Жељка Крњајића.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, у дворишту је био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га виђате

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим да не добацујете. У чему је проблем?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ако дозвољавате, ја Вас молим. Питање је, сведок је рекао шта је рекао у односу на Жељка Крњајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули питање.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Питање је, да ли је видео Жељка Крњајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је рекла, рекли сте да сте видели оног дана Жељка Крњајића и кренула да постави питање. У чему је проблем?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, нисам чуо питање, али он је до краја ту мисао довршио и рекао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега Вукотићу, не дозвољавате да се изјашњава. Нисмо чули уопште питање.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, није питано.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питање било, него је рекла, рекли сте, има у транскрипту, уосталом. Шта се Ви бојите питања за Вашег клијента?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, не бојим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, онда у чему је проблем?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га господине Филићу виђали после 11.-ог?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: После 11.-ог сам га једном само видео у ауту, рекли су да је рањен, да ли се ранио или га је неко ранио, значи само у пролазу. Ја сам ишао овај, тамо на тај распоред у 7 сати, како већ буде и он је само цестом прошао аутом. Онда га више нисам видео

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите, када је то било, да ли је то било пре минског поља, после минског поља?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја мислим да је то после минског поља, јер нисам имао овако неко кретање, значи само после минског поља, али кажем, то је чисто оно у ауту и у пролазу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је Мато Сабљак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам, то ми је био сусјед.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта се са њим догодило?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Још увек се води да је нестао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате нешто о околностима под којима је нестао?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Била је прича да га је Жељко Крњајић одвео, ово, оно, али то је била прича, ја то не знам, ја то нисам видео, тако да то не могу рећи.

НАТАША КАНДИЋ: А можете ли да нам кажете, рекли сте данас онако јако овај, јако прецизно да се то види када је неко важан. Ко је, да ли се видело, ко је у селу власт?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма, видело је се, мислим видело се ког се питало. Значи, ако мене неко пита, значи ја могу, води се око мене, ја значи нешто могу одлучити, значи ако се, увек се, види се ко је главни. Да ли је неко директор задруге, значи њега се за неке ствари пита, ако неко у селу, али тада се видело ко је био главни, по том понашању, уопште приступу њему. Није то било онако само доћи са улице и питати.

НАТАША КАНДИЋ: А на кога то мислите?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, говорим о Љубану Деветаку.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, војске ове које су биле ту у селу, каква је њихова била улога?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Каква је била улога?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био неко ту ко је главни?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Е да Вам право кажем, ко је био главни? С почетка је, кажем, пуне те војске, разних униформи било, ко је у томе био главни, стварно не знам, али да се војска и овај Љубан су може бити повезани, јер не може власт цивилна и војна једно без другог, мислим, ту нема.

НАТАША КАНДИЋ: Тада када сте 17.-ог, када вам је свима речено да се окупите испред задруге, да ли сте видели тамо неке, нека војна лица, неке официре?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Мислим да нисам, не знам, зато што су врата била затворена, ми када смо ишли преко, тек су се отворила врата и онда је тај који нас је, који нас је, овај, прегледавао, он је био у униформи, они су, да ли били у дворишту, сада не бих хтео нешто криво да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам такође да је неко, како сте дошли, да је неко правио списак. Да ли можете да се сетите, ко то прави списак или ко каже да се направи списак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам ко је правио, одмах, мислим одмах, након кратког времена је требало пописати све нас тамо. Е сада, ко је њима рекао да нас попишу, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да онда после из затвора био је аутобус и да ви идете. Да ли сте, да ли је било неког разговора са Вама око куће, имовине?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, ништа, ништа, а мени су родитељи били остали у тој истој кући, тако да, али с тим да су они у другом месецу када је био притисак, значи, 1992., једноставно током ноћи су им дошли, обили, има велика капија, амфор, обили су капију и једноставно, пола сата, колико је већ било до Шида и одвезли их тамо и нико их ништа није питао.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте донели ту одлуку да идете у Шид?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Како сам донео одлуку? Два пута сам право добио батина и навече када су ме 25.-ог пустили из затвора, поново су ме одвели где је била полиција, горе је било неко војно лице, оно чисти неки формални разговор и онда ми је рекао да никуда не идем, да неће ми више нико ништа направити, а ја нисам могао ходати, сломљених ребара, цео разбијен и било је ту мало испирања мозга, остани, па вамо, тамо, ја сам рекао не, ја сам одлучио ујутру ми идемо, тако да 26.-ог ујутру био је аутобус пред садашњом амбулантом, онда је било, купило се млеко и била је ја мислим пекара да је то било. Тамо смо дошли, уредно су нас пописали за путовање, међутим, тај аутобус није кренуо у 7, него је то можда било и осам, пола девет, тако да ми нисмо стигли из Шида на влак за Бијељину и онда када смо дошли у Шид, скупило се мало нешто новаца што има, платили смо аутобус, па смо отишли до Тузле и онда су нас из Тузле по договору са нашим властима, пребацили преко Босанског Шамца у Славонски Шамац и онда смо отишли до Загреба.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја се извињавам, само ћу се вратити на ово, када сте били горе у овај, на спрату механичке радионице и када видите иза врата, видите како овог Вашег рођака Марка Филића и Луку Балића туку. А ко их то, да ли можете да идентификујете те који их туку?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не, па у оном страху, као да сам ја сада гледао, мислим, нису наши домаћи били, али у оном страху и сам сам већ био разбијен и знате како око Вас када се нешто догађа, човек оно гледа да извуче живу главу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите ту некога од мештана које познајете, од Срба?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Па, ту на спрату или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Када смо били, овај, на дворишту, био је, овај, Новаковић.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте Деветак, а овај је Мига?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Мига је био тамо, рецимо, шта ја знам, он је можда да ли је имао петнаест година. Он је био стално, сво време је био са њима, целу ноћ.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели, да ли је било неког испитивања, позивања некога да дође у неку просторију?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Када, када смо били на дворишту?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, одлазио је пар пута, овај, Миљковић Синиша, уводили су га у ту кухињу горе, неко је време био. Сада, шта су они тамо њему радили, ја то не знам, али то од тих који су већ били тамо, што је била стража, значи направили су као неко пушкомитраљеско гнездо и они су њега одвели. Е сада, он је тамо био.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте приметили тог 17.-ог да је било неко читање, читање неког списка на основу којег су неки људи изведени одатле, одведени напоље?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Био је изведен радни вод, радни вод, значи то сам већ рекао, ти људи који су били њима потребни, за струју, за воду, за било шта, за њихово значи одржавање.

НАТАША КАНДИЋ: Ко од њих каже, тај и тај, тај или чита тај списак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Љубан је дошао, сада да ли је он са тог списка рекао ко иде ван. Љубан је тада дошао и рекао за радни вод. Е сада да ли је он читао и рекао који је тај радни вод или је неко други, то сада не знам, ипак је прошло осамнаест година.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите, да ли је Деветак био сам тада?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, мрак је оно почео падати, да ли је још ко био са њим, осим стражара који је био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли осим тог издвајања тог техничког вода, да ли је било још неког издвајања?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Техничког вода?

НАТАША КАНДИЋ: Тог шта сте рекли, тог радног вода?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не, само ти и још пар имена која су они ваљда посебно још прозвали, осим њих који тамо нису били у том воду, сада која су имена. Знам да је било још појединачно овако да су пар особа ван тога, ко није био у том радном воду, овај, позвали исто да иступе, да изађу ван.

НАТАША КАНДИЋ: А ко то они?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, кажем, Љубан је дошао, да ли је он тај списак људи, углавном неко од њих ко је тамо био, они су циљано

извели још људе који су њима требали, знали су да ће нешто се догодити, да не би настрадали, макнули су их.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажите ми, да ли сте Ви чули, овај, шта се догодило на минском пољу? Да ли сте чули како је до тога дошло? Да ли сте знали Ви да тамо.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, морам да интервенишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посредна сазнања исто могу бити доказ.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: То не знам у ком кривичном закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам по ком ЗКП-у Ви поступате. Посредни докази, ако први пут чујете за то, онда нажалост. Изволите даље питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте знали да су негде постављене мине око села, у селу?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Када се то догодило, да ли је било неке приче о томе, овај, да ли су људи одведени да беру грожђе или се знало да их воде у мине, у разминирање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ одговорили.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма, нису знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте са тим преживелим људима са минског поља после тога разговарали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја? Јесам, па како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам они испричали, шта се то десило, како је дошло до те ситуације?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, нису ни они сами знали шта се ту догађа, јер у више трупа су нас рецимо, мене су тукли у кухињи, неког су тукли шта ја знам, код капије, неког су, Лукетиће код улазних врата у ту механичку радиону. Било је пуно група које су поделили, а било је и десетак људи који су седели и које нико уопће није дирао. И онда су, тако су причали, да су једноставно направили колону и ишли су том цестом, јер знате како када имате осећај да ћеш негде настрадати, да је њима неко рекао за минско поље, па можда би неко и побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, нисам Вас баш разумела, 17.-ог значи поподне када Ви улазите у тај простор задруге, на који начин долази до тог уласка?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Капија је широм отворена, мене су довели, овај, улазим у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам да питам, да ли Ви знате, јесу били неки ту наоружани, да су вас ту нешто претресали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, нико ме ништа није претресао, ништа, како су ме довели, тако су ме увели унутра и ништа. И када су нас горе ишли затворити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вас то доводе?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од куће Вас доводе?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то довео од куће?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Воркапић Милорад и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ме разумели, питање. 17.10. окупљање испред задруге, рекли сте Љубан је тамо, речено вам да дођете, Љубан треба нешто да вам каже.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То смо с посла ишли, завршио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, на који начин се дешава тај улазак у простор дворишта механичке радионице?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Капије су затворене биле, врата отворена и кроз та врата мала ми морамо ући унутра. Ту је претресање, јер ја сам оно помешао 10.-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ме занима, ти наоружани људи да ли су они, да ли Ви знате, којим они формацијама припадају?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то они што су?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Неко је причао «Душан Силни»; неко је да су Шешељевци, стварно не знам ко је то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Имам само једно питање, поменули сте да је била и војна полиција.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ево, када су довели Дарка и Жељка, довели су их горе где смо ми тамо били, онако види се да су били тучени и ови који су, њих су тамо затворили, након неког времена су ти чувари као дошли и као нашли су ваљда оружје код једног од њих и каже, овај, они ће одговарати за то. Међутим, дошао је један од те војне полиције горе и ови су говорили, дечки се правдали, па ево нека они кажу да нисмо ми ништа, да смо предали тај аутомат, да уопће нисмо ништа направили. Међутим, то се ротирала та војска, они су отишли и тако су завршили ови, њих су убили и ником ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А ти војници који су их довели, они су?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Они су били, правдали се да је било у реду, да они нису ништа, предали су оружје и никаквог отпора, ничега није било. Међутим, када су отишли, они су нам причали своју причу и готово.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Не можемо паузу још, са Вама да завршимо, па ћемо паузу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим да нећемо брзо на паузу онда. Али рефлексно сам рекао паузу, зато што у ово време отприлике правимо паузу. Судија, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рано је још, пола дванаест је, увек смо правили касније.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, јесте, онда ћемо раније и да завршимо. Ако ми дозволите директна питања, водићу рачуна, верујте ми на реч. Непријатно је и мени да ме опомињете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од сада па убудуће, само преко суда Ви постављате питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте више пута прекршили, оно што смо се договорили, значи сада само преко суда, јер Ви се заборавите, па онда почнете да ћаскате, па почнете тако и онда је најбоље Ви преко суда.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала Вам на указаном поверењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута је указано поверење, па сте Ви то прекршили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не могу једну констатацију прво, не могу? Ово је по мени, значи одбрана даје констатацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, хоћу да похвалим сведока, то, ваљда је то дозвољено. Дакле, ово је први сведок који се труди и богами у добром делу успева да говори истину. Био је саплитан у истрази од стране тужиоца, а ја ћу рећи где, али је успео да остане достојанствен и ја му на томе честитам, али ћу га питати неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поставите питање, па те констатације на крају.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро, ево видите какав однос имам према сведоку, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буде прво га хвалите, па после.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За разлику од оног јуче, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није још сведок дао свој исказ, не знате одговор на Ваша питања, можда сада нешто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам како ће одговорити, само истину и ја само то и тражим. Дакле, господине, питам сведока, да ли пре свега, остаје у целости при датим изјавама до сада, а посебно на записник пред истражним судијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање, сведок је одговорио да остаје.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Неких детаља није било и погрешно је овде питано од стране тужиоца, зато ја претходно питам, да ли остаје у свему, да или не или делимично остаје?

Одбија се одговор на питање браниоца, јер је сведок на то питање одговорио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Сведок је данас, раније нисам то чуо, споменуо да је о овом догађају, Ви ме исправите ако грешим, гледао неку репортажу на ХТВ-у, значи на националној телевизији Хрватске и ја га питам, када је то било у односу на давање ових изјава пред судом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Када је било? Па изјаве овде, у међувремену значи оно што је било и ово, то је значи у томе, у том периоду. Оно је било 2007, а ово је сада 2009

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сам ја добро разумео, пре изјаве пред истражним судијом?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: После, ја сам рекао између, значи после, када сам био овај ту давао исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок је споменуо, ако сам добро чуо, а добро чујем за сада, и Б-92, па ја питам, где је то гледао репортажу на Б-92 о овом догађају, у Србији или у Хрватској?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ја те касете имам код куће.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А одакле је добио касете, од кога?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Од тих који су снимали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ко је снимао?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Кажем, Б-92 да је био, а ко је довео сниматеље и чији су они били, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ова сазнања која сте суду данас причали, да ли су то сазнања на основу онога што сте гледали или онога што сте Ви тамо доживели и видели?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, то је све сазнање истина од људи, пола од њих је већ поумирало на тим касетама ко је. Пола људи је поумирало од тих који су били у минском пољу и.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је то гледање тих касета освежило сећање на догађаје?

Одбија се одговор на то питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Већ је одговорио, али добро, ево, мислим колико пратим ситуацију. Да ли је сведок, сем што је гледао те репортаже и сам давао неке интервјуе неким новинама, телевизији, када су нарочито биле прославе или сећања, подсећања обљетнице, како то они кажу у Хрватској, на овај догађај, а у вези овог догађаја?

Одбија се одговор на то питање, нема никаквог значаја за предмет оптужбе, да ли је давао интервјуе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада бих коментарисао, али ми не дате, нећу коментарисати. Извините, да ли је то примедба нека на мој, да се поправим, члан већа? Извините што Вас прекидам. Из исказа данас нисам најбоље разумео, па тражим да сведок појасни, да ли је за ово време од како га је Воркапић, како је данас рекао, привео први или други дан, ти дани ми нешто, ти рокови, те рокове нисам отпратио најбоље, па за то време док је био тамо, а чини ми се до 16.-ог притворен, да ли је или можда касније, саслушаван, где, од кога и да ли је приликом тога малтретиран? Говорим о саслушавању, ако није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, сведок се изјаснио да није вођен на она испитивања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. У току истраге сведок се детаљно изјашњавао око састава који су били тамо, око разних униформи, како он каже, па је остао при томе, иако је био збуњиван од стране заменика тужиоца, око боје униформе, па ја питам, ако може да разјасни само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само молим да избаците те коментаре, био збуњиван од тужиоца и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада ћу Вам рећи, цитираћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убудуће Вас опомињем за сва времена, значи до сада је било више опомена. Ја ћу да извучем све претресе где ст опомињани и у вези тога, саставићу и послаћу предсендику суда извештај, да видимо ми овде да ли може да се бранилац по службеној дужности овако понаша и да и даље остаје у том предмету. То да ли га је тужилац збуњивао и тако даље, то није Ваше да коментаришете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Потпуно сам разумео то и ја ћу извучити нешто из транскрипата, али оставимо то мимо овог претреса. Дакле, питам сведока, с обзиром на различите униформе, да су биле тамо, може ли да појасни, нешто око ознака, какве је ознаке видео на тим

униформама? Конкретније, да ли је било петокрака на капама или на шлемовима или не знам, на деловима одеће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој ситуацији, не знамо, било је више ситуација, униформисаних људи, појасните питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У ситуацији од како је видео униформе, па док је био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, човек је говорио да је видео више разних униформи, појасните у којој ситуацији.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У ситуацији када је први пут видео униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели нека обележја на униформи оног првог дана, 10.-ог када се сусрећете?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Нешто на раменима јесте било, сада шта је, не могу се сетити.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На страни 4. записника у истрази, Вас истражни судија пита «како су били обучени ови који су вас пратили?», Ви кажете, «резервисти, резервна од војске», резерва од војске, ваљда, истражни судија, «она сивомаслинаста?»; Ви одговарате «сивомаслинаста, да»: «Шта су имали на главама, то да ли се сећате?», «па, била је петокрака»: Да ли остајете при овој изјави?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не могу се сетити, не знам

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је то погрешно уписано?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не могу да се сетим да сам то рекао, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам сведока за објашњење, да ли је погрешно уписано или није рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже, не може да се сети.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не могу се сетити.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не да ли се сећа да ли је било петокраке, него да ли је погрешно уписано онда ово? Добро судија, ајде, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, немојте да Вас опомињем, молим Вас. Не може се сетити човек, то је прошло седамнаест, осамнаест година.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато се и прави записник, не сећамо се, ја зато и цитирам. Ја бих молио сведока да на страни 5 појасни ову његову изјаву, опет у вези војске и тенкова. Ово питам све зато што је много што-шта, сведок је веома захвалан када је реч и о војној полицији и о присуству војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришете исказ сведока, да ли је захвалан или није, него идите са питањима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро, истражни судија Вас пита, «када сте први пут» на страни 5, «приметили тенкове, односно војску, регуларну војску»; Ви одговарате, «војску, па војска је, чујте, ја сам то,

па можда након два, три дана», «од када то од два, три дана?»; пита, «од ког времена након два, три дана», «они су ту исто били, онда је почело масовно када је овај први налет био, што су поубијали. Онда је војска почела долазити, тенкове су околу стављали на одређеним мјестима, четници су нормално ушли, јер било је три, четири врсте униформе» и тако даље. Е сада ја питам, само да појасни сведок, на које време мисли он од уласка три дана, од када три дана, када он види те тенкове и ту војску са петокракама?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, тамо нећу гарантирати сто-посто, али после минског поља и тога, значи тамо око 20.-ог, тенкови јесу били око села.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Питам, да ли је пре тога видео тенкове и да ли зна о неком заробљеном тенку у Ловасу од стране мештана?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тај тенк који је заробљен, тај није заробљен у Ловасу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам за место.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тај тенк је из Товарника.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта знате о томе, нисте говорили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Шта знам о томе? Знам да је негде у шуми био, после када су га узели у Товарнику, да је завршио у Илоку и то је било то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко га је узео, да ли га је узео неко од мештана, питам од мештана, да се не појављује случајно овде као сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тих сазнања?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако има, ако нема.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, сада, не могу се сетити ко је, ко је, одвезли га јесу из Товарника, кажу он је у шуми био. Да имена кажем ко га је одвезао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је сведоку познато да се неко хвалио тамо са тим, како је заробио тенк у селу, у то време?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да се хвалио, не, сазнања немам таква.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На страни 8 и на питање одбране на страни 23, сведок, говорим о овом записнику пред истражним судијом, само да нађем, прво у слободној интерпретацији, на питање истражног судије, у дну странице 8, «да ли сте приметили некога официра војног?», сведок одговара «био је када смо улазили, био је војни полицајац који је нас прегледавао»: Сада ја питам, може ли сведок да определи, које је то време и где је улазио и где га прегледавао војни полицајац, временски

да определи само, јер има више ту датума? Мислим да је јако важно то. Ако Ви мислите да није, а на страни 23 на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, повезујем, а да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је тог 17.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте улазили у простор тај.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тада када, ако сам добро разумео, када су била затворена врата, узак пролаз, па када је вршен претрес? Тада је сведок видео војног полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је и данас рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ја да сам чуо, можда нисам добро чуо, заиста. Ако је објаснио, онда не мора да одговара. Може ли да нам објасни, по чему је препознао тог војног полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је служио војску пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам, служио сам војску, био сам млађи водник, служио сам тако да знате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је око леве или десне руке носио ту ознаку белу са словом «П»?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се не сећате. Да ли имате то у сећању?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, немам у сећању, знам само те беле опртаче, сада да ја знам са које стране је било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, значи било је, али не знате са које стране?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, кажем да, не знам са које стране.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам, ево журим. Мислим да сте разјаснили на питање, на Ваше питање, да је разјаснио ово, директор Славко Божић, ја мислим да је то грешка, али Ви сте то разјаснили, па нећу то питати. Када је сведок у истрази на страни 14 објашњавао детаље око боје униформе тих састава које је видео тамо, напоменуо је, после више питања заменика тужиоца, да је реч о бледозеленој боји. А ја питам, када је пре тога служио војску, да ли му је то сазнање око нијанси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно је питање за сведока, када је он тамо, они, бледозелене боје, сведок испред себе нема транскрипт.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја зато и предочавам, судија, на страни 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, како Вам гласи и не морате из транскрипта да читате, да ли можете да формулишете питање? Како гласи Ваше питање, када је тамо видео бледозелене боје, то је трајало неколико дана, више разних униформи, разних ситуација, да ли можете да појасните питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада сте ме збунили, ја зато сам конфузан овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш проблем, Ви сте адвокат.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево погледајте, на страни 14, Ви имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нема, не постављате Ви питања, не одговарам ја на Ваша питања него сведок.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па да му предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, како гласи питање, за коју ситуацију га питате?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У истрази, ево, у истрази је сведок говорио, појашњавао у истрази боју униформе ЈНА. Немој да бежите од тога, Ви ако други беже. Дакле.

Опомиње се адвокат Здравко Крстић да председнику већа не упућује констатације типа, немојте да бежите од тога када се спомиње ЈНА и тако даље, под претњом да ће уколико и даље буде на тај начин комуницирао са председником већа или убацивао неумесне коментаре, везано за тужиоца, бити новчано кажњен, а у даљем поступку, ако то прекрши, предузеће се друге мере у вези његовог поступања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На страни 14 сведок је у претпоследњем пасусу одговарајући на питање заменика тужиоца о боји, да прецизира боју униформе, одговорио – «и то није било толико, него другачије него ово, онако зелена другачија, зеленкаста, боја је била, није била као ова док сам ја некада био у војсци, она маслинаста, него онако као блеђе зелена». Ја питам сада, одакле му ова констатација и сазнање, јел везана за сазнање из војске или је то видео на лицу места, ово што је објаснио?

Одбија се питање као нејасно с обзиром да је потпуно нејасно на коју ситуацију бранилац пита везано за униформе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. На страни 15 истог записника, такође на питање заменика тужиоца, сведок даје објашњење од кога је узимао, добијао дозволе за кретање по селу и ван села, па каже: «Да би могао ван села никуд ићи и кад је пратња, морали сте да добијете дозволу, нисте се могли ви слободно шетати по селу и онда смо ми ишли код тог резервног састава, који је био тамо неки официр то потписао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питање је, да ли је оваква пропусница где постоји официр потписао ову пропусницу, да ли изгледа овака пропусница? Она је у предмету, можемо ли да предочимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли таква та пропусница? Само ми реците који је период кад сте Ви добијали ове дозволе, пропуснице?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То кад смо почели радити, значи, ја сам значи после тог минског поља и то већ кад је почело, кад се почело нормализирати некако живот у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи било после минског поља и свих ових дешавања, ово што сте причали за те дозволе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја бих молио да не сугерирате одговор, у дозволи пише датум, ја питам је ли овако изгледа.

Опомиње се адвокат Здравко Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сугерише одговор? Питали смо кад је било ово дешавање за дозволе, сведок је рекао после минског поља.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам пре тога питао, није одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте слушали зато што ту причате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ометају ме, ометају ме. Ја се извињавам. Ово је потписао пуковник Николић 20.-ог, видите датум, питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само да ли је такве врсте дозвола та била, пропусница или како?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И да ли је то тај пуковник или неки други?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, она је била дозвола и која је била откуцана, не овако писана руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то није та дозвола које сте ви добијали.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, то је писано руком.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Око те потврде, на питање заменика тужиоца ко Вам је дао потврду да можете изаћи из града, Ви одговарате: «па ту где је војска била, код њих смо, сви су они од њих добијали потврде од војске», заменик од ЈНА, «да», је ли остајете при овој изјави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је појашњавао то, сад у чему је проблем и рекао је и који је период био и то све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али овде нема периода, ја сам то хтео управо да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, сад је појаснио, па је ли Ви слушате шта се дешава у овој судници.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад сте ме заплашили, како да слушам. Ево, брзо ћу завршити судија. Око ових трака, Ви сте објашњавали и раније, а и данас да су Хрвати носили траке, ја Вас нећу питати за овај списак то је већ стереотипно, било је и Хрвата који нису носили и тако, али објашњавате овде на страни 16 «имали су, неки људи су на рукаву тракама и слично», Ви кажете «имали су траке, али више боја је било» које за цивиле, «да, да» и кажете «цивили су сви били бјеле траке, чим су они, где год су прошли, бјела трака, али сам хтео рећи и војска», е сад овде да ми појасните ко је све носио те траке, а нарочито ове у боји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Бјеле траке су носили цивили, а војска је по јединицама да се они разликују, они су имали по различитим бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то, који период о коме причате ово сад? Је ли то било од почетка или касније или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Касније, кад је прошло то минско поље и све, кад сам оно слободније могао ићи по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На страни 17 Ви у одговору кажете, сад врло конкретно питање, за мог оптуженог Љубана Деветака да га видите први пут 18. ујутру кад је дошао на двориште он је био близу тамо и тако даље, имао је свог возача, телохранитеља, то сте и данас поновили, ја Вас питам да ли су то два лица или је у личности возача сте препознали телохранитеља и како сте уопште мислили да је то телохранитељ, а да није возач или обрнуто?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, зато што је ишао стално с њим и после смо видели кад га је возио, он је стално ишао с њим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи једно лице је у питању?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Једно лице, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли тако судија. Често сам га видео кад сам се враћао са посла, а овако преко дана нисам, јер кажем одлазио, кажу често у Нови Сад, једном смо били пред опћину и тако даље, чекали смо га четири – пет сата и скупљали опушке, тада смо у центру били да би после рекли да је он у Новом Саду, као сутра ће неки да идемо да радимо, па требало је да идемо у Вуковар и тако даље и тако даље, реците ми од кога сте то Ви чули да је Љубан у Новом Саду, често да је

одлазио и да тог дана није био јер је био у Новом Саду и за који дан то везујете догађај? Је ли био неки догађај за који везујете?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, није био догађај никакав, али то је било, ми смо били позвани и био је с нама Зораја Слободан, како се зове Слободан, и ми смо морали чекати и док смо чекали тамо он је нама дао да ми купимо по центру опушке и већ шта је било и кад је прошло тих 4-5 сати рекао је да је он у Новом Саду и да можемо ићи кући. Прича је била да смо се требали исто и ми обући и ићи на Вуковар, међутим није више било, овај, младих људи који би радили у пољу то све што је било, што је њима требало и мислим то је била таква прича, е сад да ли смо ми требали ићи или не углавном прича је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешавало сад што причате? Кад се то дешава, је ли то после минског поља?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма, после минског поља, прије пада Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Вратићу се на Љубана, а овде сте данас појаснили да сте Милана Девчића, који је такође мој брањеник, познавали од раније, да је био у полицији хрватској и тако даље, да ли је та асоцијација што је био у полицији код Вас створила слику да је Милан Девчић првих дана тих дана говоримо првих дана, дакле кад су вас притворили тамо, да је он шеф полиције или сте то чули посредно од неког другог?

Одбија се одговор на то питање, сведок је објаснио на моје питање на основу чега зна да је Девчић шеф полиције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, говорим о року судија, мени је рок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, појашњавала сам ја, Ви нисте слушали или се правите да нисте слушали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма како нисам, не, не правим, не. На страни 21 Ви сте говорили да повремено, ето сада каже 10. имамо обиљежавање тог страдања, имамо 18. долази стално телевизија и тако даље, људи дају изјаве, ја не знам шта је било стварно и тако даље, е ја Вас питам сада јесте ли Ви давали неку изјаву, јесте ли давали за неке новине изјаву и који су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је одбијен одговор на то питање на почетку, сад покушаваате поново да уведете исто питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, сад кроз ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, да чујемо како гласи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који су то сви људи, је ли су то овде сведоци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сви људи?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, који су давали изјаве телевизијама.

Одбија се одговор и на то питање потпуно ирелевантно за предмет поступка.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад смо код тих новина, је ли Ви, је ли сведок зна да постоји неки «Ловаски лист» који је третирао за време тих обљетница конкретно догађаја у Ловасу и да ли је давао изјаву тим новинама?

Одбија се одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да не понављате пет пута исто питање, а ја да одбијам, да ли је давао изјаве за новине, за штампу, телевизију, апсолутно је небитно, постоје изјаве пред судом, према томе каквог значаја има нешто што никад не би могло да буде доказ у поступку.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јел' такав значај судија, опростите молим Вас, ја по неком старом ЗКП-у као колега, дакле јел' такав значај исто имају и они роковници приложени у списима, а успут да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да коментаришете, ја сам одбила одговор на Ваше питање, можете само да затражите одлуку већа и не машите са тим новинским чланцима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не машем, мирно стојим, дакле реците ми, могу ли да користим то јер је у списима приложено или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да користите новинске натписе, чланке и тако даље, то смо разјаснили још на почетку овог суђења.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија, Ви ћете забранити и ово питање, одговор, али ја ћу питати. Какав је однос сведока према акцији «Олуја», «Бљесак» у Хрватској, да не коментаришем шта значи.

Одбија се одговор на то питање какав је однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је то значаја за предмет оптужења.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па кад прочитате ово има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме не интересује да читам новинске натписе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знам да Вас не интересује, али сам питао само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања или да чекамо овде по пола сата док Ви, зашто се не припремате за суђење, сви адвокати кад устану постављају директно питања, а Ви овде читате пола транскрипта и онда постављате питања. Припремите се, саставите питања, веће овде много губи времена са Вама зато што Ви неприпремљени дођете и читате транскрипт за време суђења.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, то чиним зато што не импровизујем, него цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него зато што неприпремљено приступате овим претресима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло припремљено, видите да сам подвукао све, то је врло припремљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате даље питања?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам. На страни 24 истог записника на питање одбране ко је директор Задруге, какву улогу директор Задруге тамо има, Ви одговарате «Директор Задруге, па вртело се око Адама, а боже око овог Љубана», ја питам који је то Адам у питању? Је ли може сведок.

Одбија се одговор на то питање јер је ирелевантно такође.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е, сад питам, ово нема у записнику, може ли сведок да нам каже какву улогу у том селу има директор задруге без обзира ко је, да ли је Адам, да ли је Љубан, да ли је овај Белић, Делић, Мелић и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате таква сазнања?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јер се све вртело, тако каже сведок, да не цитирам.

Одбија се одговор на то питање, јер сте сад одговорили на постављено питање, све се вртело.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок је у истрази рекао да се све вртело око директора задруге, ја питам да појасни шта то значи «све се вртело»?

Одбија се одговор на то питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ако сам добро схватио, зато сад ово и питам, сведок је из Ловаса, да ли познаје ова лица која ћу прочитати сада, могу ли судија? Римар Мирослав?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај списак од ових дана?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте, јесте.

Одбија се одговор на то питање јер никаквог значаја нема да ли познаје неке људе из Ловаса, а који нису везани за ову оптужницу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја питам, хоћу да питам врло везано за оптужницу, да ли су и ови људи носили беле траке око леве или десне руке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико то желите, предложите те људе као сведоке, па ћемо их имати у судници и сазнати да ли су носили беле траке, да ли су радили и под којим условима и тако даље, а не да Ви овде сатим малтретирате све нас, да ми слушамо списак неких питања лица која нису на оптужници и немају никакве везе са овим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али нисте исти критеријум имали и јуче са сведоком који је два и по сата причао мимо оптужнице, али нажалост не могу да предложим.

Опомиње се адвокат Здравко Крстић да се не расправља са председником већа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Завршавам. Одговарам, не расправљам се.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и биће настављен у 12 часова и 30 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 44 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље ко има питања.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Адвокат Игор Олујић, бранилац окривљеног Милана Радојчића. Добар дан господине Филићу.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Добар дан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја ћу пробати да будем што краћи, потребно би ми било једно појашњење, када сте говорили о лицима која су Вас пратила приликом скупљања лешева 12. и 13. рекли сте да су вас пратили Дражић, Пејић, Томица Лутровић, онда сте једанпут рекли Милорад Радојчић Бајица, а други пут сте рекли само Радојчић.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тај Радојчић, то је Бајица.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Радојчић Бајица.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, али то је у више наврата, нису сви били у исто време, по два су била.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, само ради разјашњења ради презимена. Друга ствар која би ме интересовала јесте, такође везана за Милана Радојчића, данас сте на питање председника већа о функцији Милана Радојчића рекли да је он био командант ТО, односно да су га тако водили и тако су сви причали. У исказу у истрази сте на питање истражног судије рекли да је он био командант, да тако барем пише, Територијалне одбране у Ловасу, па сте онда појаснили да сте нашли неке папире у опћини, да сте видели папир на коме Милан Радојчић даје

неку, хоћете нам рећи нешто о тој документацији? Кад је она нађена можда, да кренемо одатле.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, ево могу и показати. Ето тако су нашли.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли можете то да предочите суду и да објасните.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, ево на овом пише Република Српска Крајина општина Вуковар, месна заједница Територијална одбрана Ловас, штаб Територијалне одбране Месне заједнице Ловас додељује захвалницу Девчић Милану из Ловаса за несебичну помоћ српском народу Месне заједнице у ослобађању места, у Ловасу 10.10.1992., командант ТО Радојчић Милан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, је ли можете то преко суда, и на основу тога сте установили да је он командант Територијалне одбране?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, то сам ја после нашао, кад смо, овај, сад дошли, али ја говорим за онда, у то време кад је било. Ово је нађено 1999. или 1998.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Касније.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, кад се вратило.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И то је папир на основу кога сте утврдили да је он командант Територијалне одбране?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, па ја говорим за оно, не папир по томе, ја говорим по ономе што сам видио да је он био командант.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Али Ви сте Милана Радојчића видели, како сте рекли данас члановима већа, први пут након минског поља у његовој кући, ако се не варам.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не у његовој кући, него кућа до његових родитеља тамо смо нешто радили.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, и тада сте видели да је он командант територијалне одбране?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, тад сам га први пута видио, тад сам га први пута видио. Није сад на њему писало е ја сам командант територијалне одбране.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Пре тога га нисте виђали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: До тих дана не, не, јер то је било после минског поља и тога свега.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: После свега тога.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да. Кад је он у ту кућу преселио, то је у ствари стан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Живановић, бранилац Миодрага Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има већ у списима ја мислим једно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Господине Филићу можете ли да ми кажете да ли сте Ви разликовали у то време која групација, односно који људи припадају којој групацији, мислим на територијалну одбрану Ловас, на војску, на добровољце?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, територијална одбрана то је била ова светлије зелена, овај, та маскирна униформа, то је била територијална одбрана. Ови који су били преко пута те Месне заједнице што су певали стално четничке песме и то они су били у шареном. Имали смо нормално сиво-маслинаста, оно што би рекли радна, радна униформа, таквих је исто било по селу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А да ли сте знали и шта је то ЈНА, односно када сте их видели први пут?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Резервни састав, резервни састав војске.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте их видели први пут у селу?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Први пут у селу када сам их видио, па ја сам изашао 18. ујутру, кад су ме у ствари после тог, већ су вани, на улици су били у тим униформама, значи 18. кад је почело то за минско поље, кад су ме одвели и кад сам ишао према гробљу они су вани били, значи капија је била затворена, они су били на улици.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То је значи први пут кад сте видели припаднике ЈНА то је 18.-ти?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је 18-ти.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, поменули сте да Вас је неко лице ударило док сте били 18. ујутру у Задрузи.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нисам разумео, да ли Вас је ударио шаком или нечим другим?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Шаком ме ударио, али кажем не знам да ли је имао «боксер» или нешто кад је мени комплет пукло, пукло изнутра.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Причали сте о томе.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Мало јачи јесте био, прошао ме је, и окренио се и ударио, вероватно по ономе кад су гледали казете и имали су списак ко је ко.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислите да је то разлог?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Он је морао знати, не би он прошао ме, кажем, окренио се и ударио, ја сам само пао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Којој он групацији припада? Односно какву је униформу имао? Да ли Ви уопште знате којој би могао да припада у то време, мислим према Вашим сазнањима и ономе што сте видели?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ко ме би могао да припада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да сврстате на основу униформе или нечега или не можете?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је добровољац, територијална одбрана или војник?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Није, није, војник је, војник је, и по држању.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислите на ову ЈНА?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, да. По држању, тај барем који је мене ударио, а они што су нас чували горе, тамо је било свакаквих.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте видели да ли је ударио још неког то исто лице?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, јер су мене одмах повукли горе, јер сам ја кад сам пао одмах су ме одвукли горе у ову кухињу и тамо сам био.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јер он ишао са Вама у кухињу?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не, други ме је један покупио и одвукао горе.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим да сам прочитао у Вашем исказу код истражног судије да Вас је још неко ударио тамо са пушкомитраљезом?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: У кухињи тој, да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли знате то лице којој групацији припада?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, то је ови што су возили и што су ишли по кућама, што ми кажемо «кокошари», ти што су празне куће ишли пљачкати, он је био возач у том ауту, неку шарену јесте имао, а сад, ја мислим да није била територијална одбрана, од те светлије зелене да то није била, да је била ова друга шаренија, она маскирна, тамнија.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми је ли можете њега по неком, или има нешто посебно на себи по чему бисте могли да га?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, био је мало крупнији, црни, а сад овако да нешто на себи посебно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Дужу косу, краћу?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, није, кратко је био ошишан.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Је ли имао неку капу посебну?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Није имао ништа на глави.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То лице, поменули сте неког са белим упртачима или неким другачијим упртачима, што је разговарало са Деветаком, из које је он групације био?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, то је кажем, од те војске, сад сигурно није активна војска или можда је и активна, значи од тих, чим је било са тим белим упртачима, значи војна полиција.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јер он имао капу неку на глави специфичну или није имао ништа?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, није имао ништа, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Краћа коса, дужа коса? Не сећате се?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Дужу косу није имао, а сад колико кратку, али дужу не, јер видило се оно усклађено да је прави војник по њему.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је било још које војно лице ту у кухињи да разговара са окривљеним Деветакком, осим тог са упртачима?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Тај и још је неко стајао, сад ја не могу рећи је ли он био војно лице, али њих, њих су тројица заједно разговарали.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Је ли тај био специфичан по нечему, да ли сте Ви приметили?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Ма, кажем, ја сам се тад борио са собом од те крви и тога свега да би сад ја појединости.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јасно ми је. Реците ми пропуснице сте рекли да сте имали неку пропусницу и да је неко издавао, мало пре колега је чак и показао неке пропуснице, да ли сте чули да се издају те пропуснице, да ли сте узимали до 18.-ог?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: До 18.-ог мени није требала пропусница.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте чули или видели да неко узима и да ли је неко издавао?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, не знам. До тада кажем ми нисмо о тим пропусницама тад, с ким сам могао причати кад су ти исто били затворени као и ја, кад сам свега један дан ишо радити.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, питам само, можда имате нека сазнања. Ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, да ли има питања? Од бранилаца не, изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Госпођо председнице ја бих, овај, хтео да се разјасни овај почетак рада кухиње, па у ту сврху, овај, ћу поставити питање за сведока, овај, тај дан кад је погинуле почео да купи, да ли је сигуран да је био 11.-ти или је то можда био 12.-ти?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Сутрадан смо ми ишли купити одмах, 10..ог сам, ишао сам 11.-ог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли му, да ли су мртви вожени одмах?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније, не чујем Вас ни ја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли су мртви одмах вожени у ову гробно место или сутрадан?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, тај дан кад сам ишао купити одмах смо на приколицу их, директно су ишли у ону рупу, у онај ров који је већ био ископан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, ров је ископан 11.-ог поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, немојте да Вас упозоравам да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, онда ћу на крају, оставићу примедбе за крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите примедбе на крају, а немојте да одговарате на своја питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду, у реду, није, мислио сам као примедбу. Данас смо чули од сведока да му је рођак, овај Јоцо Филић, мислим да је даљни стриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам чула да је Ивица Филић рођак, братић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је касније, а ја питам за Јоцу Филића да ли је рођак?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Има два Јоце Филића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај што сте имали кућу под истим кровом?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, он ми је, није рођени стриц.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Даљни стриц, је ли тако?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи сведок је онда познавао покојног Славка Штрангаревића што је погинуо на минском пољу.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, то је био његов зет.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А његова жена ти је даљна рођака, је ли тако?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сестричина?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па бих молио да сведок се изјасни да ли му је познато да се супруга од покојног Славка преселила код свог оца са децом после, брзо после догађаја на минским пољима?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам, не сећам се, не знам, није ми познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад је сведок говорио о овоме мљевењу кукуруза код Владе Сомборца, ја сам схватио да је то било после минског поља, је ли тако?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, да ли је, овај, тада виђао и неке краве код њега.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Које је држао за село.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведоку познато шта је радио у то време Владо Сомборац?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, причали су да је био, да ли председник Месне заједнице или тако нешто, углавном у униформи је био овој СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период што причате сад?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То је после минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел' нису причали да је бригадир у Задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате на питања, него питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, извињавам се. Сведок да би дошао код Владе Сомборца мора проћи између осталог и крај те куће мог пунца и пунице, односно моје куће, заједничке куће, овај, у то време кад је вршио мељаву кукуруза код Владе Сомборца, да ли је знао да су у тој кући смештени Марин Мађаревић са комплетном породицом изузев сина?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: То сам чуо после.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си чуо кад и где је повређен?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, причало се да кад је та била туча, тога 18.-ог, да ли је он после ишао на операцију бруха или нешто, мислим од батина је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли могу сад примедбе госпођо председнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питања сам постављао у вези сахрањивања и да би се утврдило кад је кухиња почела да ради због изјаве овога Градимира Вељовића који је тврдио да од првог дана се војска хранила у кухињи, а ово друго питање, примедба је на ово положај Владе Сомборца у то време, овај, па приговарам на ову констатацију да је био председник Месне заједнице, то у то време није било шансе да Хрват буде председник Месне заједнице, био је бригадир у вртарству у Задрузи, ето толико, и мало ми је чудно, обзиром да под истим кровом имају кућу Јоцо Филић његов даљни стриц и његов отац Анђелко, овај, мало ми је чудно да не зна да се ова одма преселила и да је почела радити у Задрузи. Заборавио сам, извињавам се, једно питање, ова дрва што сте, ако може? Ова дрва што је отац Анђелко возио, је ли ти познато је ли возио свима по реду или само Србима?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не знам. Они су довозили ту дрва, слагали на ту депонију, а коме су возили овако, нисам га то никада питао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На коју депонију?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Крај Ваше куће је била велика депонија дрва, је ли није била?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За леђима куће.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па да, кад се иде према Мовској рупи, је ли била?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, у реду, да, да.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: И то велика брда су била дрва посласана.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, јесте.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: А да ли су они овако директно, коме су возили, ја то не знам, ја тај списак нисам видио, ја не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А код кога си ишао сећи дрва?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Сећи дрва? Па ишао сам од Крњајића, па ето том улицом смо ишли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Редом или на прескок?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, па ком су нам рекли, ком су нам рекли. Добили смо списак особа код којих требамо ићи, највише метар дрва да се исеће и то је то.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси ли био можда код Марка Ходака?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: После Рујићеве куће, је ли тако?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он је Хрват, је ли тако?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, да ли има неко од оптужених питања? Милан Девчић, немате питања, добро. Крњајић.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан господине Бериславе. Господине Бериславе изјавили сте да сте изашли из Ловаса 26.12.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја бих Вас сад замолио у односу на тај 26.12. када сте мене видели?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Кад сам видио, па први дан, рекао сам одмах. Први дан 10.10.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И још једном рекао у ауту, нешто.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Уз пут, цестом, у пролазу сам видио. Не могу рећи који је датум, овај први знам да је 10.10. било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте спомињали да сте Жељка Крњајића видели ту негде кад је прошао аутом око Божића?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: То, то и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да прецизирате време кад сте га после видели, је ли то било око Божића или?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, не могу, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли има још питања?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Господине Бериславе, да ли знате да је моја жена, супруга, Хрватица?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Знаш. Ја сам дошао на Божић кући из болнице, па си ме видио 22.-ог, 23.-ег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Крњајићу Ви сад причате, одговарате на своја питања, а мислим да Вам питања, тужилац Вас није тужио за ове догађаје.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала. Био си врло коректан. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неких питања? Оптужени Александар Николајидис.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добар дан. Тог 10.10. рекао је да доведен у ту земљорадничку задругу и код истражног судије је рекао да је то било пуно већ људи, да ли, овај, зна сви који су били присутни?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, како могу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, а онај списак што Вам је судија предочила, да ли је могуће да је неко од тих људи био ту, али да га нисте видели?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Могуће је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, Ви сте се изјавили у првом налету да су погинули људи.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, оно кад се кренуло напад тај, говорио сам, овај, по улицама како се ишло, значи том, први дан колико је изгинуло, то је оно значи што ви кажете «чишћење», значи да ли је убијен на улици или у кући, то је тај први дан.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте видели тог првог дана мртвог, осим те жене коју помињете, још неког?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: И Краљевића сам видио, овај, кад сам ишао према овоме.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи само њих двоје?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, споменули сте Дарка и Жељка Павлића да су били затворени с Вама и неки аутомат, неку пушку.

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да, прича је била да су нашли неки аутомат, они су то предали и ту су били са мном затворени.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су, с Вама су били затворени?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су Вам причали зашто су их теретили све?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не, само ово кад је била прича, кад је тај војни полицајац дошао горе и кад су разговарали, кад су они питали,

они кажу да су они предали оружје, да нема никаквих проблема, а ово друго нису, они су били можда један или два дана највише с нама и њих су онда пребацили даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи само да им је пронађен аутомат?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово само, појашњење ово, кажете они су то предали тај аутомат, кад и коме предали?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Па, ваљда тој полицији који су тамо кад су ушли унутра, где су ти дечки били, још они кажу ево они знају, њима смо дали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хвала. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања више? Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја немам питање али имао бих један предлог везан за мог клијента, па ако ми дозволите да завршите са сведоком, па да ми онда дате реч, ако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите предлог овако, невезано за сведока.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, да, невезано за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците само још да ли сте нека писмена обавештења видели по Ловасу да је негде нешто искачено, мере упозорења грађанима како да се понашају?

Сведок БЕРИСЛАВ ФИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро. Хвала. Господине Филићу, хвала Вам што сте дошли да сведочите, можете да напустите судницу, а за трошкове да се обратите Служби за сведоке. Довиђења. Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нећу бити сутра ту, мењаће ме колега, због тога ја морам да замолим ово веће у име мог клијента да веће донесе, али ово веће, донесе одлуку да га пусти из притвора ако је то могуће. Ја сам се више пута обраћао већу, писао сам жалбе, то кад оде даље, они једноставно препишу то решење које су доносили раније, жалбе исто тако, па бих молио баш веће и Вас као председника већа да Ви донесете одлуку да ли ћете га пустити или не, да то буде Ваша одлука. Ја сам раније истицао више разлога, не улазим у то да ли ће и како ће бити завршен судски поступак, лично мислим да није крив за оно што му се ставља на терет, али он је човек који има много година, мислим 70 година, болестан је, све је болеснији у затвору, тешко подноси ово све што се дешава, тај члан и тачка по којој је у притвору је врло дискутабилна, многи су пуштени у међувремену из притвора, мислим да би било добро за њега да се пусти из притвора, да санира своје здравствено стање, па он ће нормално долазити као и до сад ништа ту није спорно, не бих желео да се њему нешто деси у међувремену тако

као човек Вас молим да ипак донесете ту одлуку да га пустите из притвора. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја бих искористио прилику, ако се о томе разговара, да се придружим предлогу колеге за укидање притвора, а посебно имајући у виду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се представили, због транскрипта.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Извињавам се, адвокат Игор Олујић, бранилац окривљеног Милана Радојчића, а посебно имајући у виду да све одлуке које добијамо и ванрасправног већа и Врховног суда су претерано штуре, односно не постоји било какво образложење, па бих био захвалан ако постоји могућност да судско веће одлучи о постојању даљих разлога за одређивање притвора према Милану Радојчићу, а имајући у виду разлоге које је навео и колега дужину трајања притвора, доказе изведене током трајања овог поступка и његово држање, а шта је све у знатно већој мери образложено у предлогу за укидање притвора још од 13.02. ове године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се придружујем овим предлозима, мада је обичај да се одбрана исконсултује пре тога ако иде са заједничким предлогом, али добро, вероватно здравствено стање Димитријевића је натерало мог колегу да без консултације предложи то већу, а ја питам ако данас одлучујете, ако одлучујете сутра, да останем за сутра са тим предлогом да га више образложим, ако данас одлучујете онда да врло кратко образложим мој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су исти разлози као до сада?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Исти су разлози, с тим што посебно потенцирам и напомињем да овог тренутка по нашим жалбама на решење КВ Већа су наводно, ја морам да се оградим ово што кажем наводно списи у Врховном суду, ја мислим да се Врховном суду достави само решење и наше жалбе и ово што је колега рекао, то се види врло јасно тамо су иста образложења од како су људи у притвору и ови који су сада на слободи, додуше и ови сада који су у притвору, само се мења датум, а ситуација се и здравствена и социјална и како год хоћете за сваког окривљеног, посебно на моје браћенике, овај, погоршава. Ја ћу још ово да кажем и тиме завршавам, ових дана, летос је то било катастрофално стање што се тиче услова, али није било ни грејања ни топле воде управо ових дана када је захладило. Људи у годинама, какав је мој браћеник, а и дабоме потпуковник Димитријевић мислим да има 72 године, мислим да из хуманих разлога их треба пустити из притвора и да њихова одбрана налажење на слободи и одбрана са слободе ни једног тренутка неће утицати, ви видите како несметано тече поступак и ови

људи који су ван притвора и крунски доказ да треба њих пустити из притвора, па побогу пребукиран је притвор. Они су у соби по десеторо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја као колега Крстић што је рекао нисам очекивала да се данас да предлог за укидање притвора имајући у виду да сам уложила жалбу на решење о продужењу притвора у односу на оптуженог Петронија Стевановића, међутим ако веће одлучује о укидању притвора онда овом приликом, значи оно што сам навела у жалби остајем при тим наводима из жалбе да се Петронију Стевановићу укине притвор. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да би било опортуно да се одлучује о притвору сада, да КВ веће одлучује, уколико се о томе одлучује по жалби на одлуку КВ Већа у Врховном суду. Сачекати одлуку суда, па онда са евентуалним предлозима судећем већу. Иначе у принципу и даље остајем при ставу без обзира на предлоге да овакве предлоге остављам суду на оцену по слободном судијском уверењу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози за укидање притвора бранилаца оптужених, с обзиром да још увек стоје разлози због којих је притвор одређен, а потом продужаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче ових здравствених разлога и неке хуманости и тако даље, веће може да контролише здравствено стање оптужених само док се налазе у притвору, а уколико би изашли на слободу то би можда био један од разлога да се утиче на неометано вођење поступка у даљем току.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи одређује на дан

*27. фебруара 2009 године,
са почетком у 09,30 часова.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА